

Kurjer Warszawski
 W Warszawie: rodana jest
 nagłówku numeru wieczornego.
 Na prowincji i w Cesar-
 stwie: opłata za przesyłkę
 kosztu ekspedycji: rocznie rs. 3,
 półrocznie rs. 1 kop. 50, kwartal-
 nie kop. 75, miesięcznie kop. 25.
 Oddzielna przedpłata na jedno
 tylko wydanie Kurjera przyjmo-
 wana być nie może.
 Numer pojedynczy wieczorny
 kop. 5, poranny w dniu powsze-
 dnie k. 3 w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi 1 raz dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęczone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 9-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-tej rano do 1-ej w południe.

Dziś: Jana Ewangelisty.
 Niedziela: Młodzianków.
 Poniedziałek: Tomasz Kant. B. M.
 Wtorek: Eugenjusza Biskupa.

Wschód księżyca o godzinie 11 minut 45 w.
 Zachód 1 25 w.
 Wysokość wody na rzecce Wiśle pod War-
 szawą stóp 4 cali 4.

Wschód słońca o godzinie 8 minut 11
 Zachód 3 49.
 Długość dnia godzin 7 minut 38.
 Przybyło 0 4

Cena ogłoszeń
 Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
 Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
 Zwyczajne i małe ogłoszenia w numerach porannych, z wyjątkiem niedzielnych i świątecznych, zamieszczone nie będą.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Ogłoszeń Rajemana i Frenclera, ulica Senatorska nr 18.

Sroda: Sylwestra Papieża.
 Czwartek: Nowy Rok Fulgencjusza B.
 Piątek: Makarego Opata.
 Sobota: Daniela Męczennika.

— Dzień jutrzejszy kościół święty poświęca pamięć Młodzianków czyli dzieci niewinnych, okrutnie zamordowanych przez Heroda, pragnącego tym sposobem zgładzić ze świata i nowonarodzonego Zbawiciela. Ci niewinnie zamordowani Młodziankowie chrztem krwi za Chrystusa przelanej zostali obmyci z grzechu pierwotnego i otrzymali nagrodę męczeństwa.

W tym dniu w kościele nie śpiewa się „Gloria in excelsis” ani hymnu „Te Deum”, aby tem dać uczuć żal po zamordowanych i ujawnić tyraństwo Heroda.

— Jutro, jako w ostatnią niedzielę kończącego się miesiąca, odbędzie się odpust w kościele św. Karola Boromeusza.

— Z tego też tytułu w kościele św. Marcina (poaugustjańskim) odprawiona zostanie o godzinie 9 ej zrana, przed ołtarzem Pocieszenia Matki Boskiej, uroczysta wotywa arcybactwa tegoż nazwiska.

— Ewangelija św. na niedzielę jutrzejszą zapisaną jest u Łukasza św. w rozdziale 2-im „o proroc-
 twie Symeona i Anny, stwierdzającym prawdziwe przyjście Mesjasza”.

Przegląd polityczny.

Dziękując za „dowody patriotyzmu”, złożone przez „naród niemiecki”, który w gotowości do składek na dotację posady drugiego dyrektora spraw zagranicznych okazał ks. Bismarkowi swe uwielbienie, Nordd. Allg. Ztg. oświadcza, iż kanclerz nie przyjmie owych składek, a to z powodu, iż, jak liczy na pewno, opozycyjna większość parlamentu przy trzecim czytaniu budżetu obali swą dziecinna uchwałę, która wywołała publiczne zgorznienie w Europie! Na ostatniej przedświątecznej radzie ministrów mówiono o rozwiązaniu parlamentu, ale ks. Bismark oświadczył, iż nie pora dziś jeszcze na ten środek ostateczny. Widocznie kanclerz liczy na to, że parlament wyprze się wszystkich swoich dawniejszych uchwał przy trzecim czytaniu odnośnych projektów ustawodawczych.

Równocześnie Reichsboten zapowiadają, że przy-

szłemu sejmowi pruskiemu przedłożony zostanie nowy projekt kościelno-polityczny z wyłącznej inicjatywy państwa bez odwołania się do Stolicy Apostolskiej, z którą p. Schloetzer unika gorliwie wszelkiego zetknięcia.

Półurzędowe dzienniki paryskie zaprzeczają wiadomościom Figara i Gaulois o projektowanym przybyciu ks. Bismarka do Paryża. Prasa berlińska dumnie milczy, zapewne w przekonaniu, że nie wypadnie jej ubijać swemi ciężkimi ładunkami lotnych kaczek bulwarowego dziennikarstwa paryskiego. Mimo wszystkiego wiadomość Figara pozostanie charakterystycznym symptomem chwili.

Przed laty, dnia 13-go grudnia r. 1867-go, wykonali fenjanie zamach na więzienie Clerkenwell. Wtenczas wśród straszliwego wybuchu kilkanaście osób znalazło śmierć, mnóstwo ludzi padło rannych, ale życie i zdrowie tak licznych ofiar miało wówczas przynajmniej okupić wyswobodzenie dwóch fenjan, którzy zamknięci byli po za kratami tego więzienia. Jakoby na przypomnienie siedemnastej rocznicy zburzenia Clerkenwell, w ubiegłą sobotę, pragnęli fenjanie zburzyć w Londynie wielki most na Tamizie, a Anglicy zadają sobie pytanie, jaki miał być cel praktyczny w tym właśnie zamachu na most niewinny? W odpowiedzi na to pytanie tłumaczy dzienniki, że w czasach ostatnich naród iryjski, nie widząc żadnych wyraźnych objawów patriotycznego działania swoich przywódców, stygnął w gotowości do hojnego składania datków pieniężnych na cele polityczno-narodowe. Chyba więc, ażeby znowu ocucić uspijony już zapal, wystąpili spiskowcy z czynem, tylko, że czyn ten właśnie niedorzeczniejszym był od wszystkich poprzednich.

Gdyby nawet było się powiodło sprawcom zamachu skruszyć most do najmniejszej cegiełki—mówią dzienniki—to ze zgłiszce dla irlandczyków wyrosłoby mogła tylko tem zaciętsza nienawiść Anglików, a przecież takiego owocu sami Irlandczycy zaliczyć nie mogą do rzędu praktycznych korzyści. Kto spełnił zamach?—Czy sprawy znani już z imienia i osoby? nie wyjaśniono; oburzenie jednak angielskie spada

na Irlandję, zanim stwierdzono, czyja tam działa ręka. Dotąd wysledzono tylko, że w sobotę o zmroku właściciel czółen w Queenhithe wynajął za 4 szylingi łódź dwóm nieznanym, z których jeden niósł pod pachą zieloną paczkę. Nieznajomi popłynęli rzeką, a minawszy most Southwark zginęli z ludzkich oczu.

Odtąd nieznanymi wraz z łodzią przepadli bez śladu, policja daremnie się ogląda za łodzią przynajmniej, gdy owych dwóch nieznanomych wykryć niepodobna.

Municypalność londyńska wyznaczyła 5,000 funtów sterlingów za wykrycie sprawców zburzenia, które po rewizji ponownej wykazało się większym niż odrazu; fundamenta i mury mostu miejscami tak szeroko są rozłupane, że w ich szczeliny można rękę zagłębić wygodnie.

Bosphore egyptien ogłosił sprawozdanie francuskiego dziennikarza p. Oliviera Pain, który przyjęty był przez proroka Sudanu i miał z nim następującą rozmowę:

Pain: Nie jestem chrześcijaninem, a gdy nim byłem, nazywano mnie Olivierem Pain. Obecnie nazywam się... Mahdi: Zostałeś pan może muzułmaninem tylko dlatego, ażeby bezpiecznie przebyć drogę domnie? Jeżeli tak jest, to możesz powrócić na łono swej religji. Nie chcę nikogo zmuszać do przyjęcia wyznania Mahometa. Pain: Jestem dobrym muzułmaninem i modłę się trzy razy dziennie. Zapytany, pocoby przybył do proroka, odparł Pain: Przybyłem, ponieważ mówią w Europie, że bronisz wolności i walczysz za wyzwolenie narodu i wiarę Mahometa. Inni jednak, szczególnie Anglicy, twierdzą, że jesteś dzikim barbarzyńcą, człowiekiem krwi niesytym, który wszystkich każe zabijać, jeżeli nie chcą ci być posłusznymi, a to bez względu na ich wyznanie religijne. Moi rodacy z Francji wysłali mnie, ażebym się przekonał, co jest prawdą. Mahdi: Pozostań tedy przy moim boku, a obaczysz własnymi oczyma, jakim jestem. Jeżeli jednak rodacy pańscy walczą za wolność, to czemu podnoszą broń przeciw Arabiemu? Pain: Francuzi byli w pierwszej chwili przychylni Arabie-

10)

NIEDOBITEK.

KARTKA Z NAJBLIŻSZEJ PRZESZŁOŚCI

przez

Teodora Jeske-Choińskiego.

(Dalszy ciąg.)

Ksiądz, który stał pod piecem, zbierał się po kilka razy na jakąś przemowę, bo podnosił głowę, otwierał usta, zażywał tabaki, lecz ilekroć spojrzął na matkę swoją, tracił widocznie odwagę.

Po niejakiem czasie wzdrygnął się, jak gdyby się ocknął i zbliżył się szybko do nas.

— Pani łaskawa, pani dobra—przemówił cichym, drżącym głosem. — Pan Bóg dał, Pan Bóg wziął. Złóżmy światłość wiekiście umarłych w ręce sprawiedliwej i pobłażliwej Opatrzności, a pomyślimy o losie żywych, o tych, co pozostali.

— Boże mój, Boże! — skarżyła się matka.

— Pani łaskawa — mówił ksiądz — nie wolno opuszczać rąk, aby źli ludzie nie wyzyskali naszego nieszczęścia i nie wydarli sierotom mienia.

— Biedna ja wdowa, cóż ja pocznę, niudolna, słaba—zawodziła matka.

— Pan Bóg dał ci, droga pani, syna, który może niedługo zastąpić ojca. Trzeba go wykształcić na dobrego rolnika, aby mógł czempredzej Garwolin objąć, trzeba go wysłać...

— O nie, nie zabierajcie mi Stasia. Niech naprzód boleść moja przemienie, niech się wyplacę i uspokoję. Później, później, księżę kanoniku. Dziś nie mam sił, ani głowy do niczego.

Ksiądz zamilkł, zrozumiawszy, że wybrał się za wcześnie z radami praktycznymi.

Stopniowo, z wolna wracało wszystko do dawnego porządku. Matka moja musiała się zająć drobnem gospodarstwem, a ja zacząłem jej pomagać, nadzorując ekonomów i karbowych.

Zrazu szło wszystko kulawo, leniwo, bo zbyt świeże ślady działalności ojcowskiej, widne na każdym kroku, przypominały nam ciągle nieboszczyka. Często stawała matka na środku dziedzińca i zaczynała głośno płakać, gdy ujrzała ulubionego konia lub psa zmarłego.

Lecz czas osusza najkrwawsze łzy, a młodość oswaja się szybko z tem, czego cofnąć nie można.

Już po miesiącu zacząłem wychodzić w pole na kuropatwy i zające, a po dwóch zatęskniłem do towarzystwa kolegów i sąsiadów. Często też kazałem sobie siodłać konia i wyjeżdżałem bądź do miasta, bądź w okolicę.

O powrocie do szkoły nie było oczywiście mowy. Zaczynałem dwudziesty rok życia, byłem cielesnie rozwinięty nad wiek, ludzie nazywali mnie „wielmożnym dziedzicem”, a matka swoją jedyną podporą.

Nie miałem weale ochoty stać się ponownie igraszką takich panów Gębkowski lub innych podobnych dziwaków. Najchętniej byłbym został w domu i objął zaraz gospodarstwo, gdyby nie ksiądz proboszcz, który po raz trzeci zamiary moje pokrzyżował.

Siedzieliśmy pewnego razu, w pół roku po śmierci ojca, przy herbacie, kiedy ksiądz uważał za konieczne zbuntować matkę przeciw mej osobie.

— Czy się pani zdaje—prawił—że można dziś tak gospodarować jak w czasów ś. p. Karola? Obszary garwolińskie zmniejszyły się o trzecią część, a wy-

datki zwiększyły się znacznie. Pańszczyzna zniesiona, robotnik hardy i drogi, podatki wielkie, zboże tańsze, a kredyt trudniejszy. Rolnik musi być dziś przemysłowcem, kupcem, chemikiem, fabrykantem, jeśli chce wydobyć z swego majątku choć połowę tego, co dawniej zyskiwano prawie bez starań. Skończyły się złote czasy dla ziemian, a zaczęła się straszliwa walka o byt, w której niejednen ulegnie. Stać musi się na Garwolinie utrzymać. Tylko go posiać na praktykę do jakiego wzorowego gospodarstwa, a potem jeszcze, choćby na rok do akademji agronomicznej, aby się zapoznał z metodą nowoczesną.

Matka bronila się zrazu, nie chciała mnie puścić od siebie, ale ksiądz przekonywał tak wymownie i tak usilnie, że zgodziła się w końcu na rozłąkę.

Mieszkał o kilkanaście mil od nas stary pułkownik Orlicki, licznych włości dziedzic, człowiek mimo sędziwego wieku rzutki, czynny, uchodzący za znakomitego rolnika.

W Jarwolinie, głównej wsi pułkownika, przebywało zawsze kilkunastu zamożniejszych paniczów, zwanych woluntarjuszami.

Tam posłano i mnie.

Gospodarstwo pana Orlickiego było rzeczywiście wzorowe, lecz opieka nad nami prawie żadna.

Zostawaliśmy pod komendą naczelnego rządcy, który brał od nas za utrzymanie i za tak zwaną naukę dość wysokie wynagrodzenie, i dlatego obchodził się z nami bardzo łagodnie, nie napędzając nas weale do pracy.

Zaden z nas nie wstawał rano do doju, nie był obowiązany do pilnowania robotników, nie chodził z plugami. Jak niegdyś w szkole, psuto nas i tu pobłażliwością i przyzwyczajano do lekceważenia obowiązków.

Wyjeżdżaliśmy razem w sąsiedztwo, grywaliśmy

mu, ale stali się jego nieprzyjaciółmi, gdy spostrze-
gli, że Arabiego można kupić, jakoteż, że groził ży-
ciu wielu francuzów w Egipcie. Mahdi: Czemu wów-
czas przybyły okręty francuskie pod Aleksandrię i
nie uczestniczyły w walce? Pain oświadczył, że gdy-
by Arabi nie był pozyskał sympatji ludu egipskiego,
to byłoby walczyli przeciw niemu, nie chcieli jednak
nastawać na życie egipcjan, pozostali więc na miej-
scu jedynie po to, ażeby widzieć, co się stanie. Mah-
di był bardzo zadowolony i serdecznie ścisnął rękę
francuskiego publicysty, a następnie ofiarował mu
na mieszkanie mały domek obok swego. W trzy dni
po tej rozmowie udał się Pain z Mahdim pod Char-
tum. Prasa angielska czyni gorzkie wyrzuty Francji
za ową misję Paina.

Półwysep Korea oddawna jest widownią współza-
wodnictwa wpływów japońskich i chińskich. Oby-
dwa mocarstwa utrzymują nawet w Seulu, stolicy
Korei, swoje żałogi, podsycające stan chronicznej
anarchji w kraju, gdyż dzielące mieszkańców jego
na dwa polityczne obozy. Ta dwoistość interesów
i sympatji doprowadziła obecnie do krwawego star-
cia. Wedle doniesień *Standarda*, stronnictwo japoń-
skie, niezadowolone z polityki rządu, przyjaznej
chińczykom, wymordowało siedmiu ministrów i zmu-
siło króla do utworzenia gabinetu z jego łona. Przy-
jaciela Chin odplacili pięknem za nadobne i ze-
pehneli nawzajem w oślepiającą Hadesu ministrów bar-
wy japońskiej. Przy tej drugiej rzezi otrzymał
śmiertelną ranę nawet wuj królewski, książę Ming.
Król uciekł ze stolicy, a stojące w niej żałogi chiń-
skie i japońskie rozpoczęły ze sobą krwawy taniec,
w który wmięszali się także i wojska miejscowe.
Na wiadomość o rzeziach w Seulu, Chiny i Japonja
wysłały posiłki do Korei. Pierwszy akt dramatu
odegrał się podczas uczty, wydanej przez postać ja-
pońskiego na cześć kolegów jego, angielskiego i a-
merykańskiego, w której uczestniczył i koreański
minister spraw zewnętrznych p. Moellendorf, zniema-
widzony przez miejscowych „japończyków” za swo-
je sympatje chińskie.

Br. Z.

Nowe Towarzystwo.

W dniu 30-tym b. m. czyli w nadchodzący wtorek
odbędzie się przedwstępne zebranie założycieli To-
warzystwa wzajemnej pomocy subiektów handlo-
wych i przemysłowych miasta Warszawy.

Celem tego zebrania jest ukonstytuowanie nowej
instytucji oraz wybory na członków zarządu i ko-
mitetu.

Jak to objaśnia sama nazwa jego, Towarzystwo
ma zadanie identyczne z zadaniem oddawna już ist-
niejącego Stowarzyszenia wzajemnej pomocy subie-
któw handlowych wyznania mojżeszowego, a po-
wstało jedynie dlatego, że to ostatnie Stowarzysze-
nie, pomimo kilkakrotnie czynionych mu propozycji,
nie chciało poświęcić swojej wyznaniowej odrębno-
ści pomimo niezaprzeczonych korzyści, jakoby mu
znaczące pomnożenie liczby członków i co za tem idzie
i pomnożenie środków materialnych przynieść mu-
siało.

Wobec więc faktu, że dostęp do istniejącego już

w karty, polowaliśmy, udając się jedynie wtedy do
gospodarstwa, gdy nam przyszła ochota. Nie nau-
czono nas i tu znaczenia czasu i pracy, bo pułko-
wnik, zajęty ciągle sprawami publicznymi nie tro-
szczył się wcale o swych „woluntarjuszów”.

Wyjeżdżając po roku z Jarwoliniec, wiedziałem o
rolnictwie tyle, co dawniej. Urodzony i wychowa-
ny na wsi, znałem oczywiście elementarne zasady
gospodarstwa, lecz o tem, aby agronomja była u-
miejętnością, nie miałem żadnego wyobrażenia.

W dobrach pułkownika nie wpojono w nas szan-
cunku do pracy, lecz za to nauczyłem się w towa-
rzystwie kolegów cenić wszelkie pozory wykształ-
cenia.

Towarzysze moi, ludzie tak samo jak ja zamożni,
mówili prawie wszyscy po francusku, umieli pro-
wadzić w salonie rozmowę o wszystkim i niczem,
kłaniali się i uśmiechali poprawnie, słowem byli mło-
dzieńcami „dobrze wychowanymi”.

W Jarmolińcach zrozumiałem dopiero, jakim je-
stem prostaczkiem.

Ponieważ mówiono mi, że można te wszystkie za-
lety zewnętrzne nabyć tanim kosztem, bez wielkie-
go wysiłku, że wystarczy kilkoletnia podróż za gra-
nicę, aby się oglądzić i „wyrobić w sobie smak”,
przeto, nie czekając tym razem na pobudkę księdza
proboszcza, prosiłem matki po ukończeniu praktyki
rolniczej, aby mi pozwoliła uderzyć w świat daleki.

Nakloniły mnie zresztą także do tego kroku bu-
dzące się instynkta młodości, pragnienie użycia, żąd-
za wrażeń, parcie w przestrzeń nieznaną, w dal
zwodniczą, podrażnione opowiadaniem kolegów.

Nasłuchiwałem się od starszych woluntarjuszów tyle

Stowarzyszenia stał się niemożliwym dla nader lic-
nych w Warszawie na polu handlowem i przemysłow-
nym pracowników chrześcijan, zawiązanie Towa-
rzystwa, któreby zapewniło im korzyści, z jakich od-
dawna korzystają subiekti handlowi wyznania moj-
żeszowego, stało się koniecznym. Czyniąc zadość
tej potrzebie, niektórzy członkowie zgromadzenia
kupeców miasta Warszawy poczęli czynić starania o
pozyskanie upoważnienia władzy na zawiązanie ta-
kiego towarzystwa. Starania te zostały wniezione
pomyślnym skutkiem i jednocześnie z pozwoleniem
władzy zatwierdzoną też została sama ustawa To-
warzystwa, którą postaramy się streścić w głównych
jej zarysach.

Nowe Towarzystwo ma na celu udzielanie człon-
kom swoim, będącym w potrzebie, pożyczek, bez-
zwrotnych zapomóg i nareszcie, co w ustawie uwa-
żamy za punkt nader ważny, wynajdywanie miejsc
i posad dla członków swoich, którzy takowe nie z
własnej winy utracili. Do tego pośrednictwa To-
warzystwa w wyrabianiu posad dla swoich członków
przywiązujemy szczególną wagę z powodu, że przy-
mując w ten sposób poniekąd moralną odpowiedzial-
ność za pomieszczenia przez siebie pracowników
na polu handlowem, daję nadzieję, że przyjmowanie
na członka Towarzystwa, mające odbywać się przez
głosowanie zarządu i komitetu, nie będzie czezą for-
malnością, lecz będzie w samej rzeczy rękojmią mo-
ralnej wartości każdego przyjętego do Towarzystwa.
Z drugiej strony znów wnoszą zdanie wolno, że insty-
tucja dla spełnienia tego zadania musi starać się o
utrzymanie dobrego i stałego stosunku ze wszystki-
mi przedstawicielami świata przemysłowego i han-
dlowego, co tylko zobopólną korzyść przynieść
może.

Ponieważ nie jest zamiarem naszym streszczać tu
całkowitej ustawy i powtarzać paragrafów, nie róż-
niących się niczem od paragrafów ustaw innych po-
dobnych stowarzyszeń, zwrócimy więc tylko uwagę
czytelników na te jej ustępy, które mają związek
z głównym zadaniem powstającej instytucji.

Pomoc Towarzystwa, wyrażająca się w formie po-
życzek, ograniczona jest rozmaitemi warunkami.
Przedewszystkiem nie może ona przewyższać kwoty
pięćdziesięciu rubli, ani być udzielaną na termin
dłuższy nad półroczny, a prócz samego biorącego po-
życzkę, za zwrot jej odpowiadają solidarnie dwaj
poręczyciele, którymi mogą być tylko członkowie To-
warzystwa. Od udzielonej pożyczki Towarzystwo po-
biera procent w stosunku 1/2% miesięcznie, który
wlicza się do funduszu obrotowego Towarzystwa.

Na szerszej podstawie oparło Towarzystwo pomoc,
z jaką swoim członkom ma przyzwozić w formie za-
pomóg. Te dzielą się na jednorazowe, które nie mo-
gą być wyższe nad rs. 25 i jednej i tej samej osobie
nie mogą być udzielane więcej niż dwa razy w cią-
gu roku—dalej są zapomogi perjodyczne, udzielane
w razie choroby, utraty miejsca, z przyczyn niezale-
żnych od kandydata do zapomogi i w innych tym podob-
nych wypadkach. Decyzja co do zapomóg tych dwóch
rodzajów zależy od zarządu.

Zapomogi dożywotnie pozostawione są uznaniu o-
gólnego zebrania, a mogą być udzielane tylko w ra-
zie nieuleczalnej choroby, kalectwa lub podeszłego
wieku, pozbawiających możliwości zarobkowania i to

o przyjemnościach Wiednia i Paryża, o teatrach, o-
perach i pięknych aktorkach, o przepysznych resta-
uracjach i wspaniałych domach nocej zabawy, że
postanowiłem te cuda własnymi oglądać oczami.

Matka zdziwiła się wiele zachęcając synalka, bo
ś. p. rodzic mój nie wyrzał nigdy poza granice kra-
ju, lecz gdy jej wytłumaczyłem, że wykształcenie
cudzoziemskie jest dziś niezbędnym warunkiem czło-
wieka dobrze urodzonego, nie opierała się, pobłogo-
sławiła i ucałowawszy ze łzami w oczach, napełniła
kieszeń aż po brzegi.

Po ślubie mej najstarszej siostry, która wychodzi-
ła właśnie w tym czasie za mąż, zabrałem swe ma-
natki i pośpieszyłem do Wiednia, gdzie miałem za-
pisać się w uniwersytecie jako wolny słuchacz, aby
polażyć *utile cum dulci*, jak się książd proboszcz
uczenie wyraził.

VI.

W wielkiej, balowej sali „Orfeum” wiedeńskiego
rozlegały się dźwięki rozkosznego walca strausowa-
go, zapraszając „gości” do lubieżnego ruchu ciała.

Rozlegały się z estrady, przeznaczonej dla orkie-
stry, płynące swobodnie, szerokimi falami po pu-
stych pokojach, wnikać do najskrytszego kąca
najodleglejszego „gabinetu”.

Jeszcze wczesnie.
Wprawdzie uderzyła już północ na wieży św.
Szepeana, wprawdzie przewracali się filistrowie
naddunajscy już dawno na drugi bok, lecz domy za-
bawy i uciechy zapełniają się dopiero, gdy kur po
raz pierwszy zapieje.

Wtedy otwierają się z trzaskiem i łomotem drzwi

tylko członkom, którzy dłużej nad lat pięć byli uczes-
tnikami Towarzystwa.

Niezależnie od tego Towarzystwo może udzielać
zasiłki na kosztą pogrzebu zmarłych swoich człon-
ków, a pozostała po nich rodzina, do której zaliczają
się także rodzice, ma prawo do wszelkiego rodzaju
zapomóg ze strony Towarzystwa, oprócz pożyczek, z
których korzystać nie może.

Interesanci Towarzystwa zawiadują zarząd, do
którego należy załatwianie bieżących jego spraw, ko-
mitet, który decyduje co przyjęcia członków i ogól-
ne zebranie, mające moc stanowienia w najważniej-
szych sprawach, jak zatwierdzanie etatu i sprawo-
zdań, wykluczanie członków z grona towarzystwa,
zmiany w ustawie lub rozwiązanie samej instytucji.

Streszczone tu artykuły ustawy wyczerpują kwe-
stję materialnej pomocy, do jakiej Towarzystwo zo-
bowiązuje się względem swoich członków i ta stro-
na jego działalności zakreszona jest dość szeroko,
aby instytucja przynosiła istotny pożytek. Nato-
miast zwraca uwagę ta okoliczność, że ustawa ni-
czem niczem nie daje poznać, aby przyszła instytu-
cja chciała także zaspakajać potrzeby towarzyskie
swoich uczestników, podobnie jak to czyni Stowarzy-
szenie dla subiektów handlowych wyznania mojżesz-
owego. Ponieważ jednak ustawa dopuszcza mo-
żliwość uzupełniania jej, a zatem i rozszerzania sfery
działalności Towarzystwa, możemy więc być pewni,
że uwzględnienie sfery potrzeb duchowych przyjdzie
samo z siebie wówczas, gdy zawiązujące się Towa-
rzystwo, zyskawszy trwałe podstawy bytu, będzie
już mogło w całej rozciągłości spełniać główne i naj-
ważniejsze swoje zadanie niesienia materialnej po-
mocy potrzebującym takowej.

Dla Towarzystwa posiadającego już obecnie oko-
ło dziesięciu tysięcy rubli kapitału chwila ta jeste-
śny tego pewni nastąpi w bardzo niedługim czasie.

K. P.

„Świat wiedeński”.

Słynny i tak długo nadaremnie poszukiwany autor
książki czy pamfletu p. t. „*La société de Berlin*”, roz-
począł obecnie druk nowych swoich spostrzeżeń p. t.
„*La société de Vienne*”, a następnie obiecuje dać nam
jeszcze obrazy świata madryckiego, londyńskiego i in-
nych.

Naturalnie przy jedzeniu apetyt wzrasta. Książka
rozeszła się nadzwyczaj szybko, narobiła olbrzymiej
wrzawy, dla czegożby nie próbować dalej. Tylko, że
w tamtej, dużo było złośliwych wyjawień i spostrze-
żeń, w tej zaś ton pochwalny i łagodny wziął górę.
Prawdziwszy on jest z pewnością, lecz może właśnie
dlatego mniej się podoba.

Autor o samym Wiedniu wyraża się w ten sposób,
że jeżeli trudno polubić Berlin to bardzo łatwo polubić
Wiedeń. „Kobiety też w tem mieście piękne i przyje-
mne, otoczone zabiegami i bardzo kochane, niezbyt by-
wają okrutne... Ton kobiet wyższego świata wiedeń-
skiego wyborny, sposób zachowania się wykwiłtny, a
zarazem odznaczają się smakiem w toaletach i wybred-
nością w rozmowie. Nie mają one nic wspólnego z
paniami berlińskimi, chyba że są z pochodzenia niem-
kami.”

różnych „Odeonów”, „Colosseów” i tym podobnych
„salonów”, a po wschodach marmurowych zbiega
na dół do podziemi, strojny w złoto, aksamity i
jedwabie, tłum różnobarwny, spragniony szalonego
wesela.

Z brzękiem ostróg i palaszy wchodzą oficerowie,
z brukową piosenką na ustach, z kapelusami, odsu-
niętymi z czoła na tył głowy, tłoczą się młodzi kup-
cy, kantorowicze, urzędnicy i studenci, a od czasu
do czasu zaszeleści na kamiennych stopniach miękki,
pieściwy szepc sękni materialnej, która błysnie,
zwróci na siebie na kilka chwil uwagę przybywają-
cych i ginie w tłumie.

Twarze „gości” rumienia się, piona, zioną pragnie-
niem użycia. Dość spojrzeć na tych ludzi, aby się
domyślić, że żaden z nich nie przybywa wprost z
domu. Ten przepędził wieczór w operze, ów w tea-
trze, trzeci na wieczorku, czwarty na balu. Są oni
wszyscy po dobrej kolacji, po tyłu a tyłu wypitych
kieliszkach wina lub kufkach piwa. Rozgrzawszy
krew, pragną zabawy swobodnej, nieskrępowanej
przepisami konwenansów, nie zatrutej kłamstwem i
obłudą „dobrego tonu”.

Tu rozbiorą się z frazesów, z komplementów, tu
rzucą z białą rękawiczką i z uśmiechem słodko
kwaskowatym precz od siebie skorupę ludzi dobrze
wychowanych, tu wolno być każdemu za kilka gul-
denów sobą, aż do zbytku sobą.

Wiedzą o tem wszyscy. Przeto wchodzą jak do
koszar, jak do knajpy, z czapkami na głowie, z de-
szczochnem pod ramieniem, z rozpiętym paltotem,
z rękami w kieszeni.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

W oczach skomplikowany, zwłaszcza w polityce. Pochodzi to zapewne ze sprzeczności i różnorodności rozmaitych ras, składających koronę austro-węgierską. W ogóle w Austrii odznaczają się ludzie przymiotami wadami Zachodu i Wschodu. Kiedy przeważa prąd przymiotów, wtedy społeczeństwo wiedeńskie błyszczy znojami jako pierwsze w Europie, lecz gdy nadejdzie kolej na wady, rosna one w nich do podwójnej siły.

Na czele arystokracji wiedeńskiej—powiada autor dalej—a raczej ponad nią, zamieszcić trzeba dom cesarski. Królewska austryjska nie ma w sobie nic z monarchii mieszczańską, treść jej jest olimpijska. Nie ma pomiędzy nią a arystokracją żadnego zmieszania. Ta ostatnia wzywana bywa w pewnych chwilach do zajęcia odpowiedniego sobie miejsca przy uroczystościach dworskich, ale nie jest bynajmniej przypuszczona do poufniejszych stosunków z rodziną cesarską.

Nieustanne rozmnażanie się członków tej rodziny doprowadziło ją drogą naturalną do skupienia się w samej sobie. Niezawsze przecież tak bywało. Tu wspomina autor Józefa II-go i Marię Teresę, dodając, że ona powiwszy dwunastu synów załadniła Olimp, który cesarz obecnie panujący zamieszkuje zdala od śmiertelników. Jeżeli niekiedy zstępuje z Olimpu z okazją balu arystokratycznego to nie dlatego, ażeby tam chociażby na chwilę stać się zwykłym śmiertelnikiem, lecz ażeby przedstawiać majestat monarchii.

A i wtedy jeszcze ogranicza się ta reprezentacja na przemówieniu kilku słów łaskawych do osób znakomych. Tak samo rzecz się ma na wszystkich balach, wydawanych przez korporacje przemysłowców, studentów i t. p.

Cesarz wydaje raz na rok bal dworski, na który zaprasza szambelanów, damy z szesnastu pokoleniami przodków, oficerów armii i kawalerów orderów cesarskich. Drugi bal wydaje jedynie dla przedstawicieli szesnastu pokoleń szlachectwa i dla ciała dyplomatycznego. Przy sposobności rozsyła jeszcze zaproszenia na kilka obiadów, zresztą zaś przebywa tylko w gronie własnej rodziny.

Z rozrywki Franciszek Józef nadewszystko przekłada polowanie. Wylączna to jego rozrywka. Czy chodzi o upolowanie kozy dzikiej na szczytach Alp, czy o cietrzewia, do którego zbliżyć się można za ledwo o wschodzie słońca, monarcha nie żałuje ani trudu ani niebezpieczeństwa.

Po polowaniu zajmują go manewra, ćwiczenia wojskowe i parady, gdyż cesarz ma usposobienie przeważnie wojskowe. W łowach zaspakaja tę gorączkę działalności na zewnątrz, której się rzekł w rządzeniu krajem... Dla miłości swych ludów poświęcił więc upodobania, a był stworzony na to, ażeby panować z pewną świetnością. Kochał się w przepychu, w reprezentacji, w pięknym wyglądzie wojska. W wielkiej wojnie rad byłby osobiście świetny swój sztab prowadzić, skoro atoli okoliczności polityczne skłoniły go do zostania monarchą konstytucyjnym, poddał się temu i rzekł się rządów osobistych, nie bez smutku i walki wewnętrznej. Wszystko na co patrzył, powaliło się w gruzy. Zamiast być następcą Marii Teresy i prowadzić system polityki tradycyjnej, musiał się zadowolnić zmniejszoną rolą w monarchii, w której ministrowie są odpowiedzialni.

Cesarz podpisuje papiery od piątej zrana i prowadzi dyskusje ze swoimi ministrami, ale na zimno. Czyta kilka dzienników, przebiega „Przegląd prasy”, redagowany umyślnie na jego użytek, a obznajmiający go z prądami opinii publicznej, na którą po ojcowsku zważa; jest też dlatego popularnym tak samo w Wiedniu jak i na prowincji. Kładzie się spać wcześniej, a wstrzemięźliwość jego stała się przysłowiową. Zadał sobie śniadaniem, podaniem mu na biurko podczas pracy.

Nigdy nie wychodzi z granic, które sam sobie zakreślił. Na polowaniu dopiero wraca do swej natury, nie żałując siły i zapалу. Często też, jak np. podczas swej koronacji w Węgrzech, ukazuje się w całym swoim blasku, co umieli ocenić rycerzcy węgierscy panowie.

Cesarz jest ofiarą sprzeczności, panujących w organizmie państwowym... Chciałoby go widzieć więcej oddziaływającym na zewnątrz, a zarazem panuje obawa silniejszego nacisku z jego strony. Otóż monarchia austro-węgierska może być reprezentowana tylko przez cesarza, bo rozmaite interesa koron mają wspólny swój węzeł w dynastji habsburskiej, tymczasem od roku 1867-go wszelka władza bezpośrednia odjęta została temu, od którego właśnie wymagają wykonywania władzy bezpośredniej. System parlamentarny został na zawsze utrwalony i nie ma tu już miejsca dla Cezara. Trzeba przeto być wdzięcznym cesarzowi, że nie opierał się temu prądowi, ale zarazem trzeba przyznać, że się odosobnił, że żyje zdala od ludzi, że się lubuje w odosobnieniu, że więc pozostał tym symbolem, jakim go mieć pragną.

Cesarz obecnie panujący nie może mieć popularności Leopolda II-go (w czem się autor myli), Józefa

II-go i Marii Teresy, gdyż nie stara się o to. Jest on dobrym. Wszyscy co są blisko niego, wiedzą o tem. Jest dobroczynnym, ale nigdy prawa jego ręka nie wie o tem co dała lewa, jakże więc ogół wiedzieć może o tych dobrodziejstwach?

I w tem autor się myli, bo liczne rozdawnictwa z prywatnej szkatuły cesarza są powszechnie znane, a zachowanie się jego przy powodzi szegedyńskiej i innych publicznych klęskach zostało dostatecznie ocenionem. Często też, gdy się cesarz dowie przypadkiem nie drogą petycji, o ciężkim czyjśm nieszczęściu, przychodzi natychmiast z pomocą.

Jedynie przeto sprawy wojskowe roznamietniają cesarza, zajmuje się też nimi z największą troskliwością. Będąc monarchą skrupulatnie konstytucyjnym we wszystkim, nie chce jednak oddać losów armii na grę niepewną rozpraw parlamentarnych.

Wiadomo, że stronnictwo niemieckie (centralistyczne) utraciło przed pięcioma laty władzę głównie dlatego, że się sprzeciwiało ustawie wojskowej, którą bezwarunkowo chciał mieć cesarz zawotowaną. Poza tem nie ma on innej opinji tylko tę, jaka przeważa w monarchji. Ztąd różne zmiany, charakteryzujące jego przekonania. Zwano go demokratą i reakcjonistą, klerykałnym i liberalnym, unitarnym i federalistą. Zwalczał madyaryzm w Węgrzech, ażeby potem oddać mu pierwszeństwo, germanizował słowian, tak jak teraz słowianizuje Niemców... Wszystko to są czyny abnegacji, ale zarazem dowody zobojeźnienia. Jest wreszcie takim, jakim się odmalował sam, jeżeli można wierzyć, hr. Andrassemu. „Czuję się—miał on rzec—bardzo szczęśliwym, że nie na wszystkich, których skazałem na śmierć za zdradę stanu, wyrok został wykonany, ponieważ nie mógłbym wybierać między nimi swoich pierwszych ministrów.”

Uwagi autora o cesarzowej podamy w następnym artykule.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

W celu zasilenia składu osobistego nauczycieli w szkołach wiejskich osobami, posiadającymi kwalifikacje naukowo-pedagogiczne, jak donoszą *Nowosti*, podniesiono projekt powiększenia pensyj nauczycieli ludowych do minimum 250 rs. rocznie, przytem zamierzono utworzyć specjalny fundusz na wydawanie nauczycielom po 5 rs. dodatku do pensji po upływie każdego pięciu lat służby, aż do czasu, gdy cała pensja nauczycielska dosięgnie oznaczonego maximum, t. j. 400 rs.

Departament handlu i przemysłu postanowił, jak donosi petersburskie *Echo*, powiększyć o r. p. sumę zapomóg, udzielanych corocznie na utrzymanie różnych pożytecznych dla handlu i przemysłu zakładów naukowych. W tym celu zażadany będzie na rok przyszły kredyt w wysokości rubli 116,374.

Do obowiązków projektowanych nadzorców nad ściąganiem podatków należeć będzie, według słów *St-Pet. wiedz.*, objeżdżanie gmin, kontrola nad ściąganiem podatków, wysłuchiwanie skarg włościan i objaśnianie takowych w spornych kwestjach. Przy ściąganiu stałych i niestałych podatków nadzorczy pełnić będą obowiązki teraźniejszych komorników sądowych przy sprzedawaniu ruchomości, ściąganie zaś zaległości drogą sprzedaży nieruchomości odbywać się będzie zgodnie z ustawą podatkową. Kwoty otrzymane ze sprzedaży będą niezwłocznie wnoszone do kas powiatowych.

Ministerjum finansów nie znalazło ze swej strony żadnych przeszkód do urzeczywistnienia zapadłego na ostatnim zjeździe przedstawicieli miejskich towarzystw wzajemnych ubezpieczeń postanowienia, dotyczącego założenia w Petersburgu specjalnego biura informacyjno-statystycznego dospraw wzajemnych ubezpieczeń w całym państwie.

Kupony procentowe za drugie półrocze r. b. od akcji towarzystwa kolei bydgoskiej wyplacane będą od dnia 2-go stycznia.

Według ostatniego wykazu, wolnych łóżek znajduje się w szpitalach miejskich 154, a mianowicie u św. Łazarza 53, u Dzieciątka Jezus 40, w domu przytulku i pracy 32, izraelskim 20, św. Ducha 7 i praskim 2. Szpital św. Rocha zapelniony.

W magistracie warszawskim odbędzie się niedługo licytacja na dostawę płyt granitowych, których wartość oceniono na rs. 51,750.

Władza policyjno-lekarska skonfiskowała w ubiegłym tygodniu 2080 funtów niezdatnych do użytku ryb, 211 funtów owoców, 32 funtów mięsa itd.

W dniu onegdajszym pod prezydencją JE. ks. biskupa Ruskiewicza odbyło się posiedzenie kwartalne arcybactwa Najświętszego Sakramentu przy kościele św. Kazimierza (pp. sakramentek). Z przemówienia przewodniczącego instytucji p. Ignacego

Badowskiego okazuje się, iż komitet jałmużniczy w dniu 9-ym b. m. przyznał wsparcie 163 osobom w kwocie rs. 767. Wsparcia te, jak corocznie, wypłacone zostaną w dniu 5-ym stycznia, niezależnie od wypłaconych już w tem półroczu rs. 561. Posiedzenie zakończył JE. ks. biskup serdecznem przemówieniem do członków, zachęcającem ich do dalszej pracy.

Z teatru i muzyki.

W teatrze wielkim dziś „Linda z Chamounix” z p. Russell w roli tytułowej.

Gościnne występy sympatycznej śpiewaczki kończą się w przyszłym tygodniu.

Repertuar operowy zapowiada na przyszły tydzień „Violette” z p. Russell, oraz dwukrotnie „Gioconde” Ponchiello z udziałem pań: Dowiakowskiej, Hermanówny i Szczepkowskiej, oraz pp. Chodakowskiego, Myszy i Seidemana.

Pierwsze przedstawienie tej opery odbędzie się w czwartek.

„Zuch dziewczyna”, opera p. Mikorskiej, zapelnila cztery razy z rzędu salę teatru Małego.

Publiczność zasmakowała widocznie w tym utworze pierwszej dramatycznej kompozytorki polskiej.

W teatrze Małym w środę przyszłego tygodnia, wystawionym będzie pierwszy raz obraz ludowy z tańcami i śpiewami A. Staszczka p. t. „Noc świętojańska”, z muzyką K. Hoffmana.

„Dora” wystawiona zostanie dopiero po przyszłym tygodniu.

W dniu wczorajszym wszystkie trzy teatry były przepelnione publicznością.

W teatrze Rozmaitości i Małym kasy zamknięte zostały przed rozpoczęciem widowisk.

W Wielkim na balecie „Pan Twardowski” ledwie kilkanaście miejsc nie było rozkupionych.

W balecie tym partję kwaciarki odtąńczyła z powodzeniem p. Gilska, zaangażowana ponownie jako prima ballerina.

W dniu jutrzejszym dane będzie w teatryku Towarzystwa dobroczynności zapowiedziane przedstawienie amatorskie dla dzieci.

Modrzejewska przybywa do Warszawy w końcu przyszłego tygodnia.

Nowe pismo.

Dowiadujemy się, że uzyskana została koncesja na nowy tygodnik, wychodzący mający w Warszawie, pt. *Gazeta losowań papierów publicznych*.

Oprócz tabel losowań, tygodnik ten będzie miał prawo zamieszczać przeglądy ekonomiczne spraw krajowych z punktu widzenia praktycznego.

Koncesjonariuszem pisma tego jako redaktor i wydawca zarazem jest p. Adolf Peretz.

Losowanie kwiatów.

Donosiliśmy niedawno, że na ostatniem zebraniu ogólnem miesięcznem członków Towarzystwa ogrodniczego przyjęty został jednomyślnie wniosek p. E. Jankowskiego, żądający, aby Towarzystwo zakupywało co miesiąc pewną ilość roślin i kwiatów i takowe na zebraniach ogólnych miesięcznych pomiędzy członków, jako premjum, rozlosowywało.

Sposób wykonania pozostawiono zarządowi.

Projektuje się więc, aby losowanie odbywało się w sposób następujący:

Wchodzący na zebranie członek Towarzystwa dostaje numer porządkowy i odpowiednia ilość numerów wrzuca się do urny, z której następnie wyciąga się tyle numerów, ile jest premij do rozlosowania.

O ile się zdaje, będzie to najprostsz i najłatwiejszy sposób wprowadzenia w wykonanie tego tak obiecującego postanowienia Towarzystwa.

Przemysł krajowy.

Słyszeliśmy, że wkrótce ma być urządzonym w Warszawie skład swoich wielniaków.

Wyrób tych tkanin popiera szczególnie jeden z obywateli ziemi krakowskiej.

Gdyby wielniaki znalazły wziętość u mniej zamożnych warstw naszej ludności, przemysł krajowy mógłby się w tym kierunku znacznie rozwinąć.

Handel obrazami.

Bardzo rozpowszechniony *Familienblatt* nakłania przemysłowców niemieckich do wydawania oleodruków i rycin treści religijnej z podpisami polskimi, ponieważ w kraju naszym zbyt na nie jest obrotu.

Naszem zdaniem wspólka częstochowska powinna podwoić czujność i siły, aby nie dopuszczać konkurencji zagranicznej, która, rozporządzając większymi środkami, może się stać dla przemysłu krajowego niebezpieczną.

Pożądana wiadomość.

Z zadowoleniem dowiadujemy się z ogłoszeń umieszczonych w pismach berlińskich, iż Towarzystwo kredytowe ziemskie ustanowiło nareszcie miejsce wypłaty (*Zahlstelle*) dla kuponów i wylosowa-

× **Koło literacko-artystyczne** we Lwowie postanowiło urządzić wystawę szkiców artystów miejscowych i zamiejscowych, oraz wystawę całej spuścizny po s. p. H. Redliczu pozostałej, przeznaczając dochód z niej osiągnięty na rzecz wdowy i rodziny głosego a przedwcześnie zmarłego sztycharza. Zarząd Koła rozesłał już stosowne wezwania do artystów oraz zawiadomienie do dzienników.

× **Pani Helena Modrzejewska**—jak donosi *Gazeta lwowska*—otrzymała propozycje z Berlina (Residenz-theater), z Petersburga (Th. des Nouveautés) i z Moskwy (Th. Russe), aby zechciała tam występować: w Berlinie po angielsku i po polsku z niemieckim towarzystwem dramatycznym, w miastach rosyjskich po polsku z trupą rosyjską. P. Modrzejewska dała wszystkim odmowną odpowiedź. W lutym r. p. wystąpi tylko raz jedyń w Krakowie na rzecz budowy nowego teatru.

× **Mierzwiński w Berlinie.** *Berl. Tagblatt* pisze: „Następstwa powodzenia niezawsze bywają równie jak ono przyjemne. Polski tenorzysta Mierzwiński stał się w jednej chwili celem wymierzonego nań ze wszech stron prawdziwego bombardowania próśb. Więcej niż tuzin fotografów ubiega się o zaszczyt zdjęcia jego podobizny, fabrykant piór stalowych pragnie ozdobić swoje staki jego podpisem, wreszcie tysiące listów nadsyłają mu wielbiciele prosząc... choćby o autografię...”

× **Józefina Reszke**, jak dowiaduje się *Czas*, odbywszy kurację w Würzburgu, zupełnie odzyskała zdrowie i niebawem rozpocznie swoje występy w Paryżu.

× **Franciszek Kwapił**, utalentowany poeta czeski i znakomity tłumacz arcydzieł literatury naszej, objął w Pradze redaktorstwo czasopisma tygodniowego *Ruch*. Pierwszy z dnia 5-go b. m. nadesłany nam numer zawiera wśród obfitej części literackiej opowiadanie Ed. Jelinka p. t. „Sługa pani marszałkowej”, rozgrywane się pod Wilnem, oraz w stałym dziale, zatytułowanym „Minjatury postów”, sylwetkę Wiktora Gomulickiego.

× **Nowe gazety.** Od nowego roku zaczną wychodzić w Moskwie dwie nowe wielkie gazety: *Golos Moskwy* pod redakcją N. Wasiljewa i *Żyżn* pod kierunkiem Pogodina.

× **Najnowszym „bijou“** elegantek paryskich jest obecnie... minjaturowy rewolwer, noszony jako brelok przy zegarku, branzoletce lub broszce. Cacko to da się nabić i niesie kulkę, również minjaturową, o dwa kroki.

× **Dulcamara.** W Berlinie dr Schnapp leczy czernieniznę nosa za pomocą przystawiania pijawek i galwanizmu. Mnóstwo pacjentów zjeżdża się nad Spreę dla zasięgnięcia rad jego skutecznych.

× **Cenna wiadomość.** W wychodzącym w Krakowie *Przeglądzie polskim* znajdujemy następującą uwagę: „*Przeglądowi lwowskiemu* telegrafują, na jego „własnym drucie” z Rzymu o sprawie równie ważnej jak jasnej i pewnej, co następuje: „Okręta włoskie wojenne, które przejechały niedawno przez Port Said, wzięły gdzieś w posiadanie jakąś kolonję.” Stało się to zapewne kiedyś. Nie ma to jak własny drut!”

Nekrologja.

† S. p. Anna z Wołoczeninowych **Siekierzyńska**, po parodniowej chorobie zakończyła życie. Urodzona w Wilnie, od młodości okazywała zdolność wybitniejszą w muzyce i należała do celniejszych uczennic Stanisława Moniuszki. Próbowała sił i na polu kompozycji w lepszym pokroju. Kilka jej piosenek i szereg tańców wydanych zostało przez tutejszych nakładeców pod pseudonimem „Ana”. Niektóre wykonywane przez orkiestry, cieszą się popularnością. S. p. Anna, jako dyletantka śpiewaczka, była jedną z pierwszych, które rozpoznały pieśni Moniuszki. Współ z Bonoldem i hr. Platerem brała udział w słynnych koncertach i przedstawieniach amatorskich, urządzanych przez Moniuszkę w wileńskim teatrze na cele dobroczynne. Na jednym z takich przedstawień śpiewała rolę tytułową w operze „Jawnuta” z ogromnym powodzeniem. Moniuszko przypisał jej niektóre ze swoich utworów. Rękopisy liryki naszego przechowywała z czcią najwyższą. Rozumna i z sercem, pozostawia w szerokim kole przyjaciół serdeczne po sobie wspomnienie. —1571

† S. p. Samuel **Belle**, magister farmacji b. właściciel apteki i obywatel m. Warszawy, przeżywszy lat 79, po długich i ciężkich cierpieniach, zakończył życie dnia 25-go grudnia 1884 r. Pozostawił w smutku żonę, dzieci, synów i wnuki zapraszając krewnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok dnia 28 b. m., to jest w niedzielę, o godzinie 2 i pół po południu z kaplicy przy szpitalu ewangelickim przy ul. Mylnej na cmentarz tegoż wyznania odbyć się mające. —1572

† S. p. Kazimierz **Jeżowski**, 52-letni współpracownik handlu pod firmą Aleksandra Skorupskiego, przeżywszy lat 68, opatrzony św. sakramentami, dnia 26-go grudnia r. b. zakończył życie. Zaprasza się rodzinę, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 10-iej rano w niedzielę, to jest dnia 28-go grudnia r. b., oraz na wyprowadze-

nie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 2-iej po południu na cmentarz powązkowski. —4118—

† S. p. Jadwiga **Moszczeńska**, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami w wieku lat 22, zakończyła życie dnia 25 grudnia r. b. Pogrzeźni w żalu rodzice i rodzina zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo w kościele Narodzenia N. Marii Panny na Lesznie, o godzinie 10-iej rano w poniedziałek, tj. dnia 29 b. m. odbyć się mające i na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła o godzinie 3-iej po południu na cmentarz powązkowski. —4119—

† S. p. Florentyna z Górskich **Koman**, zmarła dnia 26-go grudnia 1884-go roku. Ekspozycja zwłok nastąpi w niedzielę, dnia 28-go b. m., o godzinie 3-iej po południu, z kościoła Narodzenia N. Marii Panny (po-karmelickiego) na Lesznie na cmentarz powązkowski. —4121—

† S. p. Bronisława z Pomorskich 1-go ślubu **Grabowska** 2-go Jackowska, opatrzona św. sakramentami, w dniu 25-m grudnia przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 35. Pozostali córka, syn i siostry zmarłej, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 28 b. m., to jest w niedzielę, o godzinie 1-iej z południa z kościoła Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —4117—

† S. p. Marianna **Szymanowska**, opatrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności w dniu 25-ym b. m. Pozostałe roduństwo zaprasza przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Narodzenia N. Marii Panny na Lesznie, w dniu 28-ym b. m., to jest w niedzielę, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski, oraz na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 29-ym b. m., to jest w poniedziałek, o godzinie 11-iej zrana. —4115—

† W dniu 22 b. m. zmarł w Wiedniu w 59-ym roku życia s. p. Edward **Hiele**, b. członek firmowy domu handlowego pod firmą „Hiele et Dietrich”, współzarządzający w ciągu ostatnich lat 10-ciu, po śmierci brata swego Karola, zakładem żyrdawskim, od półtora roku zamieszkały w Wiedniu. Zwłoki zmarłego złożone będą w grobie familijnym w Schönlinie w Czechach. Pozostawia po sobie żal rodziny, przyjaciół i wszystkich tych, którzy mieli sposobność poznać jego nieocenione przymioty i cnoty z czasu jego bytności w Żyrardowie. Cichy, skromny i miłośny, hojną zawsze ręką wspierał nędzę i cichaczem nie jedną otarł łzę nieszczęśliwemu, jak to było jego zwyczajem. Niech mu ziemia będzie lekka. —1573

† W dniu 29-ym grudnia r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 10-iej zrana, jako w wigilję imienia s. p. Eugenji z Wróblewskich **Mroczkowskiej**, odprawiona będzie msza święta żałobna w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na Krakowskim-Przedmieściu, na którą zaprasza się rodzinę i przyjaciół. —4114—

† Dnia 29-go grudnia r. b., to jest w poniedziałek, jako w smutną rocznicę śmierci s. p. Karoliny **Czarneckiej**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, o godzinie 10 i pół zrana, na które pozostała siostra zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłej. —4111—

Z Cesarstwa.

Petersburg 25-go grudnia. — *St. Petersburger Ztg* donosi, że w poniedziałek dnia 22-go grudnia u posta niemieckiego generał-adjutanta Schweinitza, odbył się galowy obiad, na którym byli obecni minister spraw zagranicznych sekretarz stanu Giers z małżonką, poseł francuski generał Appert, hr. Paweł Szuwałow z małżonką, poseł rosyjski w Konstancy-nopolu p. Nelidow, oraz wielu generałów i zagranicznych posłów. Tak sama gazeta stanowczo zapewnia w dniu dzisiejszym, że w piątek 26-go b. m. zamieszkałi w Petersburgu poddani niemieccy mają się zebrać w lokalu towarzystwa „Palma” w celu naradzenia się nad kwestją wystąpienia do ks. Bismarka adresu z wyrażeniem współczucia. —

Petersburg 25-go grudnia. — W przeglądzie politycznym *Petersburskich wiadomości* czytamy: „Wątpić należy, ażeby rząd wielkobrański mógł cokolwiek osiągnąć zalecaniami przez *Standard* środkami represyjnymi względem prasy kairskiej, równie jak wątpliwym jest aby niepokój *Standarda* był spowodowany jedynie obrażającym tonem tej prasy: grunt tego obrażającego tonu gra tu większą rolę. Kiedy otrzymano wiadomość o zamiarze Rosji i Niemiec przyłożenia ręki do rozwiązania egipskiego węzła, *Times* zachowując pozory spokoju, zaczął usilnie doradzać Francji, aby podała Anglii rękę, nie zwracając uwagi na chytre rady Niemiec i aby sprzeciwiła się zbiorowemu przez przedstawicieli wszystkich mocarstw rozstrzygnięciu kwestji egipskiej. Wnosząc z tego, że Francja energicznie przyłączyła się do zbiorowej noty państw kontynentalnych, można sądzić, że rady *Timesa* nie wywarły wpływu na rząd rzeeczypospolitej.” —

Petersburg 25-go grudnia. — W ostatnim ze „Słowiańskich listów”, zamieszczonym w gazecie *Nowoje wremja*, znów jest mowa o zbliżającym się jubileuszu św. Cyrylla i Metodego i o czynionych do tej uroczystości przez słowian austriackich przygotowaniach. Co zrobili św. Cyryl i Metodejusz? — py-

ta się autor listu—stworzyli słowiański alfabet i język, słowiańską biblię i nabożeństwo. Zas słowianie katolicy Austrii nie tylko nie używają kiryllicy, ani nie odbywają nabożeństwa w języku słowiańskim, lecz owszem wszelkimi sposobami przesładają i starają się wykorzenieć jak jedno tak drugie. Czyż możliwym jest dla prawosławnych, rosjan, czcić pamięć wielkich apostołów razem z tymi, co dotąd nie robią nic innego, jak tylko bezustannie ich obrażają? Choćby najbardziej zapraszali rosjan, choćby najbardziej błagali nas nasi bracia odszczepieńcy, my nie moglibyśmy uleść ich próśbom, dopóki się nie zrehabilitują w naszych oczach, dopóki nie okażą przed świętymi apostołami słowiańszczyzny skruchy za dawne i świeże swoje względem nich grzechy. Dopóki zaś tego nie uczynią, uroczystość w Wielehradzie będzie fałszywą uroczystością, tak samo, jak katolicki panslawizm jest fałszywym panslawizmem. Nigdy nie było tak potwornego kłamstwa, jak robienie z cywilizatorów słowian i ich oswobodzicieli od pet obcego języka i obcej kultury jakichś ujarzmiaczy łacińskiej instytucji papieżstwa, której według najnowszej fałszywej nauki Cyryl i Metodejusz mieli jakoby zaprzedać słowian na wieki. Myśl wzajemnej solidarności słowian Austrii między sobą wysłała po raz pierwszy na świat z Pragi około roku czterdziestego i była marzeniem całego życia Palackiego, marzeniem, którego przecież przed śmiercią publicznie się wyrzekł. Rieger popierał ją w widokach taktyki politycznej, ale i on uroczystość jej się wyrzekł: po nad przymierze nie tylko z chorwatami, ale nawet z odnoga ple-mienia czeskiego, słowakami, przełożył przymierze z wrogami słowiańszczyzny, madziami i polakami, „których, powiada on, nikt już chyba nie posadzi o panslawizm”. Jeżeli zaś uroczystość wielehradzka nie opiera się na wspólności cerkiewnego języka, alfabetu piśmiennego samobytnej kultury słowiańskiej, ani na solidarności mniejszości słowiańszczyzny z większością, ani nawet na solidarności owej mniejszości między sobą—to na czymże się ona opiera i jakie może być jej znaczenie? Żadnej, prócz czezej demonstracji przeciw Rosji i prawosławiu.”

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Berlin 24-go grudnia. — Anstrja podpisała dzisiaj umowę z towarzystwem afrykańskim o uznanie tegoż.

Paryż 24-go grudnia. — *Journal des débats* donosi, że mocarstwa zgodziły się na to, aby propozycje angielskie w sprawie Egiptu uważać za niebyłe, jeżeli Anglja nie zażąda wyraźnej odpowiedzi.

Paryż 23-go grudnia. — *Journal des Débats* donosi z Berlina, że cesarz Wilhelm odwiedził księcia Bismarka od zamiaru podróży do Paryża.

Londyn 23-go grudnia. — *Times*, mówiąc o dokumentach, świeżo ogłoszonych w angielskiej księdzie bieżącej o sprawach afrykańskich, piszą: „Naród angielski nie znajdzie w tym wylewie frazesów usprawiedliwienia dla niędolnej i naiwnej polityki lorda Derby. Wyrok o niej wydany. Zachowanie się gabinetu angielskiego dało zupełne prawo Niemcom do aneksji wybrzeża afrykańskiego. Podobnie wyraża się *Standard*.”

Londyn 24-go grudnia. — Biuro Reutersa donosi z Melbourne: „Rząd Wiktorji usiłuje nakłonić inne kolonje australskie do zbiorowego protestu przeciw zaborem niemieckim na oceanie Spokojnym.”

Londyn 23-go grudnia. — *Times* donosi z Durban (południowa Afryka), że angielska łódź działowa „Goshawk” zatknęła flagę angielską w porcie Durford.

Madryt 24-go grudnia. — *Imparcial* donosi: „Ponieważ Niemcy zajęły brzegi afrykańskie naprzeciw wyspy Fernando Po, Hiszpanja zajmie kraj wewnętrzny, liczący 15,000 kilometrów kwadratowych. Delegowani jej zawarli już umowę z 80 naczelnikami plemion.”

Belgrad 23-go grudnia. — Układy serbsko-bułgarskie rozbiły się z tego powodu, iż rząd bułgarski nie przyjął warunków ułożonych bezpośrednio przez księcia Aleksandra z Serbja, lecz zażądał aby rokowania sam dalej prowadził.

Budua 23-go grudnia. — Czarnogórey zabili na terytorjum Kolaczyna ośmiu tureckich albańczyków, polujących w rewirze Kamoszi, który należy do księcia Mikołaja.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

(Otrzymane wczoraj.)

Paryż 26-go grudnia.

Według wiadomości z Pekinu, sekretarz Li-Chung-Czanga, Ma-Kien-Czang, został za podpisanie traktatu tientsińskiego skazany przez cenzorów na karę śmierci.

Konstantynopol 26-go grudnia.

Kwarantanna dla statków idących z morza Czarnego została zniesiona i statki te podlegają tylko dwudziestoczterogodzinnej obserwacji, udające się zaś na morze Czarne są przepuszczane po dokonaniu rewizji sanitarnej.

Petersburg 26-go grudnia.

Dyrektor departamentu rolniczego Rajewski został uwolniony z zajmowanego urzędu i mianowany członkiem rady ministerjum.

Petersburg 26-go grudnia.

Siemionowa na prośbę swego ojca została pomieszczoną w szpitalu obłąkanych.

(Otrzymane dziś.)

Berno 27-go grudnia.

Minister handlu, baron Pino, unieważnił ostatnie wybory do tutejszej izby handlowej i zarządził nowe.

Zagrzeb 27-go grudnia.

Frakeja biskupa Strossmayera postanowiła nie wstępować do sejmu, dopki nie powróci doń stronnictwo Starzewicza.

Praga czeska 27-go grudnia.

Tutejszy bank kredytu ziemskiego obłosił niewypłacalność. Zarządcą mnsy mianowany Morawec.

Berlin 27-go grudnia.

Dodatkowo zapewniają, że na piątym posiedzeniu konferencji afrykańskiej z dnia 18-go b. m. przedstawiciel Rosji, p. Kapnist, wyraźnie zażądał orzeczenia, iż zasady prawa narodów, przyjęte co do Konga i Nigru, nie mają być stosowane gdzieindziej.

Paryż 27-go grudnia.

Senat odrzucił wczoraj wniosek Buffeta, aby prawniczo przyjąć cały budżet wydatków i przychodów, nie rozdzielając takowych i rozpocząć obrady nad budżetem przychodów. Chesnelong atakował gwałtownie politykę rządu.

Londyn 27-go grudnia.

Standard donosi z Lahore, że w Kabulu przebywają przebrani oficerowie rosyjscy i utrzymują żywe stosunki z emirem.

Belgrad 27-go grudnia.

Przyczyną przerwania układów pomiędzy Bułgarią i Serbią jest żądanie gabinetu sofijskiego, aby rokowania, stosownie do zasady rządów konstytucyjnych, nie były prowadzone przez panujących, ale przez obustronne rządy. Król Milan uczuł się tem dotkniętym, gdyż obydwa monarchowie zaangażowali się już daleko w tej sprawie, a układy znacznie postąpiły. Widocznie gabinet bułgarski pragnie im nadać tok inny. Jeżeli decyzja gabinetu rzeczowego ulegnie zmianie, natenczas załatwienie sporu granicznego pomiędzy Bułgarią i Serbią oddaniem zostanie ostatecznie pod decyzję rozjemczą Austrii, Niemiec i Rosji. Tymczasowo uchwalila tutejsza rada ministerjalna pod przewodnictwem króla Milana powrócić do status quo.

Konstantynopol 27-go grudnia.

Wybuchło nieporozumienie pomiędzy wielkim wazyrem Saidem baszą a ministrem wojny Ghazi Osmanem. Ten ostatni zamierza ustąpić; sultan usiłuje odwieść go od tego zamiaru.

Petersburg 27-go grudnia.

Echo donosi, że Włodzimierz Spasowicz porzucił zupełnie zawód obrońcy, aby poświęcić się wyłącznie literaturze.

Petersburg 27-go grudnia.

Gazety tutejsze donoszą, że minister oświaty pozwolił, aby liczba godzin, przeznaczona dla nauki języka rosyjskiego w piątej i szóstej klasie szkół realnych w Warszawie, Łowiczu i Włocławku o jedną godzinę tygodniowo zwiększoną została.

Petersburg 27-go grudnia.

Dzienniki podnoszą pogłoskę, jakoby uznano za niemożliwe pełnienie funkcyj marszałka szlachty przez osoby pełniące inne obowiązki urzędowe w gubernji z wyjątkiem prezydencji w zjeździe sędziów pokoju oraz urzędu honorowego sędziego pokoju i innych honorowych urzędów.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Switowi*.—Podziękowanie serdeczne za nowy epitet „słodkie pachole”, za laskawą panię, oraz

stwierdzenie tego zdumiewającego faktu, iż ten właśnie jest najpokorniejszym kto w polemice wyrzekł ostatnie słowo. Do takiej pokory przyznają się chętnie. Ale... ale... *Swit* zaczyna być drastycznie nieprzyzwoitym i to mnie smuci... Figlarz! zapomina w zapale, iż jest pismem przeznaczonym dla pięć pięknej.—*Stenio*.

GIEŁDA

dnia 26-go grudnia 1884-go roku.

Za weksle na Berlin bez różnicy terminu żądano 47.45 i poczynając od 47.30 dojsć zdołano w placeniu do 47.37 1/2 a nawet 47.40 za pierwszorzędnny papier.

Na pomniejsze miasta niemieckie nie robiono żadnych interesów.

Na Londyn 9.59 żądano za 1 f. st. Płacono za niewielkie ilości, których potrzebowano 9.58.

Na Paryż 38.30 żądano, 38.22 1/2 — bez zmiany w porównaniu z kursami srodowemi płacono.

Na Wiedeń 78.60 żądano, 78.30 a nawet 78.40 ku końcowi płacono.

Papiery w niewielkim ruchu.

Listy likwidacyjne 87.50 i 87.30 w żądaniu.

Pożyczka wschodnia 96 w dwóch pierwszych, 96.50 w III-iej w żądaniu.

Listy zastawne ziemskie mocniej. Za serję I-a po 97.18, 97.15, 97.05 żądano; II-gą i III-gą 97, IV-tą 96.80 w żądaniu. Za tę ostatnią 96.60 płacono. Serja V-ta po 95 kupowana—oddawców nie było.

Listy miejskie bez zmiany 95.25, 93, 92.40, 92. Za IV 91.75 płacono.

Obligacje po 91 ofiarowywano.

Listy łódzkie serji I po 85, II 84.50 poszukiwano, za III 84.25 żądano.

Akcje notowano nominalnie, koniec bowiem bilansów rocznych wymaga danych co do wartości papierów. Z kolejowych notowano terespolskie po 148; bankowe 334 w żądaniu. Ubezpieczeniowe po 187 poszukiwane.

Z cukrowniczych dobrzelińskie po 1100 płacić chciano; inne w żądaniu. Warsz. tow. 1250, józefowskie 400, czerskie 360, hermanowskie 270, łyszkowickie 265, leonowskie 240. Starachowickie 100, fab. machin 40 (płacić chciano 25); hutnicze 265, Zawiorcia 255, fab. garbarskiej Temler i Szwe-de 639 w żądaniu. Akcje łaźni i łazienek po 35 poszukiwane.

Godzina 12 1/2. Usposobienie wyczekujące, mocne.

J. Wł.

TEATRA.

WIELKI. Dziś: „Violetta” (przedostatni występ panny Elly Russell). Jutro: „Sen nocy letniej”.—ROZMAITOŚCI. Dziś: „Drugi raz” i „Oj młody, młody!” Jutro: „Zręczność i przekora” i „Słuby panienskie”.—MAŁY (ulica Danielewiczowska nr 4). Dziś: „Zona pana Bonifacego”. Jutro: „Zuch dziewczyna” i „Wujaszek Alfonsa”.

— *Echa muzycznego i teatralnego nr 65* wyszedł z druku i zawiera: Kapele dworskie od XVI wieku w dawnej Polsce, napisał Ernest Sulimczyk-Swieżawski. — Awatary (wiersz) pr. Hajotę. — Szach i mat, komedia w 4-ach aktach pr. Józ. Bliżnińskiego. — Amikar Ponchielli (z portretem) pr. J. Kleczyńskiego. — Spadająca gwiazda pr. Walerje Marrené. — Ruch muzyczny we Włoszech pr. Aldo di Nosedé. — Korespondencje z Paryża pr. Zygmunta Sarnackiego. — Wystawa szkiców pr. K. Matuszewskiego. — Przegląd muzyczny. — Mozaika. — Kronika. — Repertuar. — Feljeton: Opinia publiczna; krotechwiła opowiedziana przez Jana Zacharjasiewicza. — **Dodatek nut:** 1) Tu che m'ami (śpiew) kompozycji Władysława Mierzwinskiego. — 2) „Echo” polka pr. Anonima. — 3) „Haraburda” mazur, pr. Anonima. — Cena prenumeraty: Kwartalnie rs. 2, z przesyłką rs. 2 k. 50. Adres redakcji: Senatorska 18. (1570)

Komitet Towarzystwa muzycznego.

ma zaszczyt zawiadomić członków tegoż Towarzystwa, że z powodu usunięcia się na własne żądanie dwóch członków komitetu, dopełniające wybory na nowych dwóch członków odbywać się będą w lokalu Towarzystwa w niedzielę dnia 28-go grudnia r. b. od godziny 11 zrana do 2-iej po południu, w poniedziałek i wtorek d. 29 i 30 od godz. 11-iej do 1-iej rano i od 5-iej do 8-iej wieczorem, w środę zaś dnia 31 grudnia od 11-iej do 1-iej rano i od 5-iej do 7-iej wieczorem. Poczem nastąpi obliczenie głosów i wybór zostanie ogłoszony.—Komitet upraszając szanownych członków o liczne przystąpienie do głosowania, jednocześnie zawiadamia, że z powodu świąt, następny większy wieczór muzyczny odbędzie się dnia 7-go stycznia 1885 roku. (1569)

— Każdy przezorny ojciec rodziny, tworząc budżet wydatków rocznych, winien uwzględnić pewną kwotę na ubezpieczenie kapitału płatnego po jego zgonie i sum posagowych dla dzieci.

Najodpowiedniejszym ku temu jest czas około Nowego Roku i wskutek tego pozwalam sobie niniejszem podać do wiadomości wysokość składek pobieranych przez Towarzystwo ubezpieczeń „Rossya” w St.-Petersburgu za niektóre rodzaje ubezpieczenia. Roczna składka za ubezpieczenie w Towarzystwie „Rossya” kapitału, wypłacić się mającego *natychmiast* po śmierci osoby ubezpieczonej jej spadkobiercom (okazicielowi polisy), wynosi:

Za każde rs. 1,000 od sumy ubezpieczonej podczas przystąpienia w wieku:

Lat 20 . . .	Rs. 18.40	Lat 45 . . .	Rs. 37.30
” 25 . . .	” 20.30	” 50 . . .	” 46.30
” 30 . . .	” 22.80	” 55 . . .	” 58.50
” 35 . . .	” 26.10	” 60 . . .	” 75.30
” 40 . . .	” 30.60		

(Osoby w wieku pośrednim opłacają składki pośredniej wysokości).

Ubezpieczeni w Towarzystwie Rossya, prócz zapewnienia swym spadkobiercom sumy ubezpieczonej, za życia swego korzystają jeszcze z udziału w zyskach, otrzymując rok rocznie dywidendę.

Towarzystwo Rossya przyjmuje ubezpieczenia jednej osoby na sumy żądanej wysokości od rs. 300 do rs. 50,000, a w szczególnych razach nawet i wyższe.

Składki wnosić można nie tylko w ratach rocznych ale w półrocznych, czteromiesięcznych, kwartalnych a nawet i miesięcznych.

Roczne wkłady za ubezpieczenie w Towarzystwie „Rossya” sum posagowych dla dzieci.

Za każde rs. 1,000 kapitału wypłacanego przez Towarzystwo „Rossya” przy dojściu ubezpieczonego dziecka do 21-go roku życia:

Opłaca się od dziecka w wieku:	
Lat 0 . . .	Rs. 27.40
” 1 . . .	” 29.90
” 2 . . .	” 32.70
” 3 . . .	” 35.50
” 4 . . .	” 38.90
” 5 . . .	” 42.60
Lat 6 . . .	Rs. 46.80
” 7 . . .	” 51.60
” 8 . . .	” 57.20
” 9 . . .	” 63.90
” 10 . . .	” 71.50

Prócz gwarantowanego przez Towarzystwo ubezpieczonego kapitału (jako minimum) za dojściem do 21-go roku życia, ubezpieczona osoba otrzymuje od Towarzystwa „Rossya” sumę przynależną jej jako udział w zyskach (nagromadzone dywidendy).

W razie wcześniejszej śmierci dziecka, Towarzystwo „Rossya” zwraca pełną opłatą do chwili zgonu składkę.

Tow. „Rossya” zawiera również ubezpieczenia dochodów dożywotnich (rent):

Np. Osobie 70-letniej za wniesioną do kasy Tow. Rossya sumę rs. 1,000, wypłaca takowe rok rocznie aż do zgonu po rs. 147.30.

W przeciągu tylko trzechletnich operacyj Towarzystwo Rossya ubezpieczyło 9 072 osoby na sumę 34,398,540 rs. Jestto rezultat, jakiego żadne z istniejących Towarzystw w tak krótkim czasie nie osiągnęło i do osiągnięcia którego potrzebowały inne Towarzystwa dziesiątków lat.

Za ubezpieczeniem się w Towarzystwie „Rossya”, przemawiają widocznie korzystne warunki i kombinacje.

Fragnącym zawrzeć ubezpieczenie, wydaję bezpłatnie broszury i blankiety i chętnie udzielam objaśnień.

Michał Rotwand,

Nadinspektor Tow. ubez. „Rossya”.

Biurowo w Warszawie, ul. Hr. Kotzebue nr 10, od 9 rano do 7 po południu. (1565)

— Wieczorne i balowe, *prześciczne tualety gotowe* dla młodych pań, atlas z gazą, lekkie welniane, tarlatanowe z kwiatami od rs. 20. Magazyn paryski. Nowy-Swiat 57. (4109)

— Weterynarz *J. Wilman* po powrocie z Białej Cerkwi zamieszkał, Orla nr 3. (4086)

Henryk Martin, dentysta, francuz. Nowy-Swiat 57, przyjmuje od 9 do 6-iej. (1564)

— Gabinet dentystyczny *M. H. Neumarka* (jeden z pierwszych w Warszawie). **Tłomackie nr 9.** Zęby sztuczne najlepsze po rs. 2. Operacje bezbolesne za pomocą tlenku azotu. (4036)

Wł. NOWICKI, Marszałkowska 40

poleca: *kawior* świeży, ziarnisty i półprasowany, oraz *siomgę i lososia* mało solone, bezpośrednio sprowadzone, w wyborowym gatunku i po cenach bardzo umiarkowanych. (1548)

Kurs giełdy warszawskiej

Dnia 27-go grudnia 1884 r.

W eks le:	Z konc. giełdy	
	ząd.	plac.
Ferlin 100 mar. z krótk. ter.	47.45	—
Londyn 1 funt sterl.	9.59	—
Paryż 100 franków	38.40	—
Wiedeń 100 guld.	78.60	—
Papiery publiczne:		
5% Listy z. nowe z r. 1869 d	97.15	—
" " " " " " " "	97.75	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	93.25	—
" " " " " " " "	93.00	—
" " " " " " " "	92.40	—
" " " " " " " "	92.00	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	85.00	—
4% Listy likwidacyjne duże	87.50	—
" " " " " " " "	87.30	—
Bilety Banku Ces. ser. I, III, IIII	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	96.00	—
II " " " " " " " "	96.00	—
III " " " " " " " "	96.50	—
Listy wiedeńskie długoter.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	91.00	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	148.00	—
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	334.00	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	334.00	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ognia	187.00	—
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	1250.00	—
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	4.00	—
Akcje Dobrzel. Tow. fab. cukru	1100.00	—
Akcje Tow. Lilpop, Rau i Lew.	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 6¹⁷/₁₆
 Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 110⁴/₉
 Od Listów zast. m. Łodzi kop. 77⁷/₉
 Od Listów likwidacyjnych kop. 27⁷/₉

Targi NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 23-go grudnia 1884 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	kopiejek			
Pezen. 242 sm. I ord.	—	—	552	—
" " " " " " " "	—	—	605	635
" " " " " " " "	—	—	630	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	490	515
" " " " " " " "	—	—	486	485
" " " " " " " "	—	—	450	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	—	—
Owies (nowy) . . . 142 f.	—	—	315	330
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" " zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Ziemiaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
" " solone pud	—	—	—	—
Siana pud 35	50	—	—	—
Słomy pud 22	25	—	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
" " miękkie " " "	—	—	—	—

Cena okowity:

z dnia 27-go grudnia 1884 roku.
 Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 46
 wiadro rs. 7 kop. 56⁴

Nakładem Księgarni i Składu Nut FERDYNANDA HÖSICK'A

wyszły i są do nabycia we wszystkich składach muzycznych.

Wielka Teoretyczno-Praktyczna

SZKOŁA NA FORTEPIAN

według **Leberta i Starka**, Profesorów Konserwatorium w Sztuttgardzie. Spolszczona i wydana przez **Władysława Żeleńskiego i R. Strobla**, Profesorów Warsz. Instytutu Muzycznego.

Cena Części I Rs. 3.60.—Cena Części II Rs. 2.—Cena całości Rs. 5.

O zaletach słynnego tego dzieła wspominać byłoby zbyt wiele.—Krytyka całego świata szkole tej pierwszeństwo przyznała, a zaleconą jest do użytku przez **Konserwatorium Paryżkie**, przez **Franciszka Liszta**, oraz przez najpierwsze znakomiteści, jak St. Heller, A. Marmontel, I. Benedikt, Emanuel Faisst, J. G. Herzog, Dr F. Hiller, Franciszek Ignacy i Wincenty Lachnerowie, C. G. Reissiger, P. Lindpaintner, Dr Marschner, I. Moscheles, I. H. Struntz, W. Taubert i innych.

PRAKTYCZNA

SZKOŁA NA SKRZYPCE.

Zebrana z rozmaitych celniejszych autorów i ułożona przez **Władysława Górskiego**, Profesora klasy wyższej skrzypkowej w Instytucie Muzycznym Warszawskim.

Cz. I. Dla początkujących. Cena Rs. 2. — Cz. II. Szkoła 5-u pozycji. Cena Rs. 2.25.

Szkoła ta o racjonalnej według nowej zupełnie metody, a jednocząca w sobie zalety **wszystkich najlepszych szkół**, jakie dotychczas napisane zostały, z wielkim uznaniem przez świat muzyczny i prasę przyjęta została. Oszczędza ona przytem uczącemu kupowania w ciągu nauki różnych **ćwiczeń i etudów**, po każdej bowiem regule podaje zaraz odpowiednie **ćwiczenia różnych najcelniejszych autorów**, stopniowane i zastosowane według kursu w Warszawskim Instytucie Muzycznym.

Tygodnik ilustrowany.

Pismo to łączące piśmiennictwo ze sztuką, zajmując się przeważnie rzeczami krajowymi, stara się upowszechnić znajomość dawnych zabytków ojczyźnych, historycznych, pamiętnych lub malowniczych okolic, wspomnień dziejowych, ważniejszych wypadków bieżących, kwestyj społecznych, utworów malarstwa i rzeźby, typów ludowych—słowem wszystkiego, co pod względem dziejowym, społecznym lub artystycznym, w kraju naszym i zagranicą, na szczególną zasługuje uwagę.

Tygodnik ilustrowany z dwudziestu pięciu lat ubiegłych, daje publiczności obraz wewnętrznej wartości pisma, a staraniem redakcji i wydawców będzie utrzymać je nie tylko na stopie dotychczasowej, ale podnieść wartość jego wewnętrzną i zewnętrzną, przez powiększenie grona współpracowników literackich i artystycznych, doborom zaś artykułów i wykonaniem drzeworytów zyskać zadowolenie prenumeratorów.

W roku 1885 wydawcy ofiarować zamierzają czytelnikom Tygodnika do wyboru pod bardzo dogodnymi warunkami 3 dzieła w nader ozdobnych wydaniach i wykwińskiej oprawie, wszystkie z ilustracjami Andriollego, a mianowicie:

	Cena księgarska.	Cena dla pren. Tyg.	Koszt przesyłki.
1. Starą baśń J. I. Kraszewskiego.	rs. 12.	rs. 7.	rs. 1.
2. Pamiętniki kwestarza Ign. Chodźki.	rs. 15.	" 8.	" 1.
3. Kobieta w poezji polskiej.	rs. 5.	" 2.50.	kop. 50

Prenumeratorowie, którzy uiszczą z góry całkowitą prenumeratę roczną za Tygodnik ilustrowany, otrzymają dzieła powyższe bez ponoszenia kosztów przesyłki.

„Stara baśń” i „Pamiętniki kwestarza,” mogą być dostarczane począwszy od 1-go Stycznia, zaś „Kobieta w poezji polskiej,” po wyjściu z druku, które nastąpi dnia 1 go Lipca 1885 roku.

Warunki Prenumeraty:

w Warszawie.		Na prowincji i w Cesarstwie.	
Rocznie	rs. 8	Rocznie	rs. 12
Półrocznie	— 4	Półrocznie	— 6
Kwartalnie	— 2	Kwartalnie	— 3
Miesięcznie	kop. 67 ¹ / ₂		

Prospekty i numery okazowe przesyła się bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują znaczniejsze księgarnie krajowe i zagraniczne.

Redakcja i ekspedycja przy księgarni

GEBETHNERA I WOLFFA W WARSZAWIE.

Krakowskie-Przedmieście № 15, dom hr. St. Potockiego. 2834

1885.

A T E N E U M.

PISMO NAUKOWE I LITERACKIE

12 Zeszytów na rok.

Cena: rocznie rs. 12; półrocznie rs. 6.

Kwartalnie (tylko w Warszawie) rs. 3.

Adres Redakcji:

Włodzimierska 14. 3073

GAZETA RZEMIEŚLNICZA

wychodzić będzie w roku przyszłym 1885, na tych samych warunkach prenumeracyjnych:

W WARSZAWIE:		NA PROWINCJI:	
Rocznie	Rs. 4 k. —	Rocznie	Rs. 5 k. 20
Półrocznie	" 2 " —	Półrocznie	" 2 " 60
Kwartalnie	" 1 " —	Kwartalnie	" 1 " 30
Miesięcznie	" — " 35.		

W **Gazecie Rzemieślniczej** pomieszczone są prace: **T. Jeża, Al. Makowieckiego, F. K. Martynowskiego, Ks. Z. Chełmickiego, Wł. Sabowskiego, J. Juszczyka, E. Jachowicza, Ig. Zawiszewskiego, Al. Haubolda, St. Przyborowskiego, Al. Messynga** i wielu innych.

Wszyscy nowo-przybywający prenumeratorowie, otrzymają bezpłatnie początek drukującej się obecnie ciekawej powieści **F. K. Martynowskiego p. t.: W drodze do mistrzostwa.** 3005

Biurow Redakcji: w Warszawie: Nowy-Swiat 46.

WARUNKI PRENUMERATY NA ROK 1885

Wydawnictw perjodycznych **S. Lewentala.**

	W WARSZAWIE				Z przesyłką pocztową na prowincji		
	rocznie	półrocz.	kwart.	mes.	rocznie	półrocz.	kwart.
	Ruble i kopiejki				Ruble i kopiejki		
Kłosy , czasopismo tygodniowe ilustrowane, wraz z wielkim bezpłatnym premium pism Michała Bałuckiego	8	4	2	67 ¹ / ₂	12	6	3
Swit , pismo ilustrowane dla kobiet, wraz z dodatkiem wzorów ubrań i robót kobiecych; pod kierunkiem literackim Pani Marii Konopnickiej. Część Switu literacka bez dodatku modnego	7 20	3 60	1 80	60	10	5	2 50
Część Switu modna bez dodatku literackiego	4	2	1	—	6	3	1 50
Biblioteka najcelniejszych Utworów Literatury Europejskiej	4 80	2 40	1 20	40	4 80	2 40	1 20
Tanie wydanie powieści Elizy Orzeszkowej, jeden tom miesięcznie—rocznie 12 tomów, dla prenumeratorów powyższych wydawnictw	3	1 50	75	—	4	2	1
Dla nieprenumeratorów tychże wydawnictw	7 80	3 90	1 95	65	8 40	4 20	2 10
	12	6	3	1	12 84	6 42	3 21

ADRES: **S. Lewental** Wydawca.—Nowy-Swiat Nr 39.

WYPRZEDAŻ MEBLI

zupelna, z powodu zwinięcia Magazynu pod firmą „**PIECHOWSKI** i S-ka.”
Marszałkowska 60,
róg Zielonego Placu.
 Posiada Meble od wykwińnych do najskromniejszych. 2688

Cały bardzo niskie.

Piotr Słizyński
 udziela lekcje tańców
 salonowych u siebie w do-
 mu, jakoteż po domach prywatnych i pensjach
 sposobem najkrótszym wyucza w 20-kilku lek-
 cjach, 6 tańców najpotrzebniejszych. — Pod-
 wal № 20, wprost cyrkułu. 3477

Wydawnictwa Rolnicze.
 Nakładem Redakcji Gaz. Rolniczej
 wyszły: 3121R
 Fr. Peters. — **Krowy, nabiał i trzoda**
 ciałna kop. 75.
 Dr S. Kudełka. **Eurak cukrowy i jego**
 uprawa kop. 40.
 Dr A. Sempolowski. — **Ogólna uprawa**
 roli rs. 1.
Wkrótce opuści prasę:
 Dra T. Kowalskiego. **Uprawa szczegó-
 łowa roślin (część I).** Będzie to pierwszy
 polski podręcznik, w którym autor, b. profes-
 sor Instytutu rolniczego w Nowej Aleksandrii,
 znany jako wzorowy gospodarz, podaje do-
 kładne wskazówki co do uprawy wszystkich
 roślin gospodarskich na własnym doświadcze-
 niu oparte.

Uprawa szczegółowa roślin Dra Ko-
 walskiego, będzie stanowczo dziełem dla prak-
 tyki gospodarskiej najpożytejszym ze
 wszystkich, jakie dotąd ukazały się w pol-
 skim języku.

Pomienione książki nabywać można w Re-
 dakcji **Gazety Rolniczej**, Warszawa, ul.
 Śródkrzyżka, № 16. — Na przesyłkę pocztową
 dołączyć należy na każdą po kop. 15.

Uznany za najlepszy
 do użycia przy świetle dziennym lub
 wieczornym i nie szkodliwy jest sławny
Puder Kabędzi Rich. Gründera
 zupełnie niewidoczny, nadaje skórze
 barwę delikatną, różową i naturalnie
 młodocianą. — Składy u pp. **Aleks. Ko-
 cha**, perfumerja Krak. — Przedm. i **Aleks.
 Lipinka**, perfumerja w Warszawie. 3111

Lekcje tańców

udziela u siebie i po domach prywatnych.
 Elekoralna № 28. — **W. Puchalski.** 4055

ZDOLNI AGENCI 3119R
 mogą otrzymać zajęcie na **korzyst-
 nych warunkach**, przy rozpowszechni-
 aniu prawnie dozwolonych w Cesar-
 stwie Rosyjskiem **pożyczek prem-
 jowych na rary.** Oferty frankowane
 pod lit. **J. F. 6458**, przyjmuje Rudolf
 Mosse, Ekspedycja Ogłoszeń, Berlin S.W.

Osobom wiedznocej cery

Odalisk, działanie tego cudownego środka
 odziera stare pomarszczone atomy — plamy,
 pieg, zmarszczki ustępują, a skóra gruba,
 szorstka marta, zamienia na świeżą, białą
 i rumianą cerę zbrovia. Odalisk jest środek
 higieniczny, odmaldzający i nie ma sobie rów-
 nego i w ciągu 20 lat pozyskał uniwersal-
 ne uznanie. Puder La beauté immortelle który
 jest prawdziwym fenomenem w sztuce kos-
 metycznej, nie zawiera w sobie żadnych me-
 talicznych części, ani bismutu, jednakoże przy-
 lega na twarzy i nadaje śliczną — naturalną
 i bardzo przyjemną białość. Cena Odalisku
 rs. 2. Pudru rs. 1 kop. 50, do obydwóch na
 przesyłkę dołącza się kop. 50. 2622r

Magazyn
EDWARDA LOTH,
 Sprzedaż przedświąteczna,
 po niższych cenach.
 Kapeluszy damskich i dziecięcych, z ubraniem
 i bez tegoż.
Kosiny sztuczne i kwiaty do ozdoby
 apartamentów w doniczkach prostych
 i ozdobnych, żardinierkach, koszykach,
 amplach itp. lub bez naczyń.
Kwiaty do mod, garniturki balowe.
Piora strusie i fantazyjne.
 Wszystkie powyższe artykuły znajdują się
 w wielkim wyborze. 2960R

P. SŁIZYŃSKI
 wyucza 6-ciu tańców najpotrzebniejszych w
 dwudziestokilku lekcjach. Królewska № 3. 4030

Zakład Pogrzebowy
J. Pelczyńskiego,
 ul. Nowy-Swiat № 54, Trumny metalowe
 i drewniane, Suknie posmiertne, atlasowe, od
 rs. 15, wełniane od rs. 6, Suknie żałobne ka-
 szmiorowe, od rs. 12, kapelusze od rs. 2, We-
 lony. **Złatwia całe pogrzeby, dopelnia ekshu-
 macji i przewożenia zwłok, po cenach możli-
 wie najniższych.** 3905

GAZETA ROLNICZA

Najobszerniejsze pismo polskie rolnicze, wydawane pod redakcją dr **T. Kowalskiego i A. Trylskiego.** — Cena: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 k. 50.

KURJER ROLNICZY

Tygodnik dla urzędników gospodarczych, zawiera systematyczne wykłady wszytkiem gałęzi gospodarstwa wiejskiego, oraz podaje praktyczne rady i wskazówki w najprzystępniejszej udzielane formie.

Cena rocznie rs. 5, półrocznie rs. 2 kop. 50, kwartalnie rs. 1 kop. 25.

Dla prenumeratorów „Gazety Rolniczej” cena „Kurjera” niższa do rs. 4 rocznie.

Prenumeratę nadsyłać wprost do Redakcji: Warszawa, Świętokrzyska 16. 3120R

KAPSULKI I PIGULKI Z BROMKU KAMFORY DOKTORA CLIN

Laureata facultetu medycznego w Paryżu. — Nagroda Montyon.

KAPSULKI I PIGULKI Dra CLIN z bromku kamfory używają się
 w chorobach nerwowych, mózgowych, w dolegliwościach sercowych i od-
 dechowych, oraz w następujących przypadłościach: *astmie, bezsenności,
 kaszlach nerwowych, spazmach, palpitacjach, kokluszach, epilepsji, kon-
 wulsjach, zawrotach głowy, zaguszeniu, gorączkach, migrenie, w cho-
 robie pęcherza i kanałów moczowych i na uspokojenie całego organizmu.*

Należy wystrzegać się podrobień, i wymagać, jako gwarancję,
 na każdym opakowaniu marki fabryki (ZASTRZEŻONA), OPATKOWANA W PODPIS
 Clin & Cie i Medal Nagrody Montyon

Nabywać można w Paryżu u Clin et Cie, 14, rue Racine; zaś w Warszawie
 i na prowincji za pośrednictwem wszystkich aptekarzy, u których znajdują się jednocześnie
 PIGULKI ZŁAZNE DZIARAWYBAU

WINO DEFRESNE Z PEPTONA

(Toniczno-Pożywne)

Wino szczególnie przyjemnego smaku używa się najczęściej przeciw:

Niesmakowi, Zbyt szybkiemu wzrostowi, Rozrzedzeniu krwi, Białej cerze, Brakowi apetytu, Chorobom kiszczkowym, Konwalescencji, Chorob. nerwowym, Suchotom płucnym.

Doza: Pół kieliszka zwyczajnego przy deserze

PEPTONA DEFRESNE (MIESO ROZPUSZCZALNE)

PRZYJETA W SZPITALACH PARYŻKICH

Nagrodzona na Wystawie Powszechnej w 1878

Doza: 2 do 6 łyżeczek w rosole lub dobrem winie.
 DEFRESNE, APTEKARZ TEJ KLASY W PARYŻU WYNALEZCA PANKREATYNY
 Sprzedaje się w głównych aptekach.

**Dzwonki elektryczne, dzwonki ma-
 gnetyczne (działające bez baterji), telefo-
 ny i mikrofony, maszyny dynamo-elek-
 tryczne, lampy łukowe i żarowe, gal-
 wanotypy, ampermetry, anysometry,
 woltmetry, baterje galw., druty izo-
 lowane i t. p. poleca**

Biuro Elektrotechniczne
Abakanowicza i Spółki,
 w Warszawie, Senatorska 27.
 Biuro wykonywa instalacje, światła telefo-
 nów, dzwonek i podejmuje się oświec-
 lenia całych miast lub oddzielnych
 części. 2972R

Makarony najlepsze mannowe 1 funt
 20 kop.
Mssio wyborowe mało solone funt 35 kop.
Jabłka świeże, piękne, 1 funt 10 kop.
Sliwki suszone prawdziwe tureckie 1 funt
 25 kop.
Kawy w domu palonej znakomity gatunek,
 1 funt 60 kop.
Strucle renomowanej piekarni postne i
 maślane, również na święta sprzedawane bę-
 dą, oraz wszelkie kolonialne towary, poleca
 handel

J. BEM,
 Nowy-Swiat Nr 24.
 Jest do sprzedania kolonialno-spożywczy
 handel, za rs. 1600, w najruchliwszej ulicy,
 wiadomość w powyższej firmie. 3964

Bilet uwalniający od wojska
 jest do sprzedania. — Dzielna № 3, mieszk. 13,
 u Gluchowieckiego, od godz. 9—11 i od 4—6.

Wojciech Osmański,
 artysta Orkiestry Teatru Wielkiego, przy-
 jmuje zamówienia na bale z orkiestrą i duet
 z fortepianem, oraz śpiewy przy ślubach i
 żałobnych obrzędach. Mostowa № 12, miesz-
 kania № 2, 1-sze piętro od frontu. 4054

Są do sprzedania

**Dwie prasy hydrauliczne komple-
 tne**, z pompami, wymiary stołów których
 32" X 32" miary angielskiej, wyso-
 kość 50". 3054r

Jedna krawalnica średnica tarczy
 której 50" ang.

Dwie centryfugi kompletne z trans-
 misją o średnicy 16 1/2", wysokość
 sit 34 1/2".

Wiadomość o powyższych przedmio-
 tach powzięć można w **Biurze Za-
 rządu Akcyjnej Cukrowni «Za-
 krzówek Fabryczny» w Warsza-
 wie, Marszałkowska № 50a**, lub
 też na miejscu w Cukrowni w Zakrzów-
 ku, gub. Lubelska, pow. Janowski, o-
 statnia stacja pocztowa Kraśnik.

Do sprzedania para

Ogierów rasowych,
 rośliych, dobrze wyjeżdżonych, spokojnych, 6
 letnich. Ostateczna cena rs. 1000. — Obejrzeć
 można przy ul. Włodzimierskiej 11a. 4018

Z powodu wyjazdu do wynajęcia w każdym
 czasie

LOKAL,
 z pięciu pokoiów, przedpokoju, pokoju dla
 służby, łazienek i kuchni, elegancko umebla-
 wany, ze wszelkimi sprzętami, na kwartał
 lub czas dłuższy. Wiadomość: Szpitalna
 № 1, u Szwajcara. 3934

Do sprzedania
Fortepiany nowe.
 Ulicy Oboźna № 3, w fabryce fortepianów
 A. Janiszewskiego. 3846

Korzystny Interes.

W Kamionku (należącym jeszcze do
 Cyrkułu), za rogatką **Grochowską**,
 jest do wynajęcia obszerny lokal na
 szynk i rzeźnictwo, z szerokim podjaz-
 dem, studnia do pojenia koni przejeź-
 dzających. Szynk poprzednio egzystował
 wysmienicie, z powodu zaś śmierci wła-
 ściiciela, czasowo takowy był zamknię-
 ty. — Obecnie odrestaurowany jest każ-
 dego czasu do wynajęcia; — kłoby sobie
 zyczył, może mieć dodany ogródek z
 kregielnią i hustawkami. Na tymże sa-
 mym placu jest duży dom piętrowy, z
 obszernym placem do wydzierżawienia
 należący do gminy, zdający na fabrykę
 garbarską, smołowcu, piekarnię, kle-
 jarnię i w ogóle, na co by kto sobie
 zyczył. Wiadomość u właściciela tych
 dwóch posesyj, mieszkającego przy
 ulicy Niecałej № 5, **A. Wilskiego**,
 właściciela chemicznej pralni i paro-
 wej farbiarni. 3082R

MEBLE

ładnej roboty, są do sprzedania z powodu
 wyjazdu. Instytutowa № 4, mieszk. 9. 4041

ZARAZ.

Z powodu zwinięcia handlu wiktualów, jest
 do sprzedania za bezcen **całe urządzenie**
 sklepowe, wraz z owarem, szafy nowe,
 mogą służyć i do handlu korzennego, sztyldy
 bardzo ładne. — Wiadomość: Brukowa № 408
 w Pradze — w sklepie. 4040

PLANDEKI

nieprzerakalne,
 wyrabia poleca
F. BIEFNATH,
 Senatorska № 22.
 Tamże przyjmują się do im-
 pregnacji wszelkie do tako-
 wej nadające się materje,
 oraz uskutecznią się wszelka
 reperacja plandek uszkodzo-
 nych. 3192

Zakład Wyprowadzający i Kupna
B. Korpaczewskiego,
 Nowy-Swiat 42.
 Wyprowadza: 1) Suknie, okrycia, chustki
 damskie mało używane. 2) Ubrania męskie.
 3) Starożytności różne: porcelane, brzozy,
 szkła, materje, zegary itp. przedmioty domo-
 wego użytku. Mający do sprzedaży podobno
 znajdują tamże miejsce zbytu. 742r

Tanio! Tanio! Tanio!
 kupuje ten, kto zaopatruje się w
Czapki i Kapelusze
 W MAGAZYNIE
W. Truchlińskiego,
 65. MARSZAŁKOWSKA 65,
 tam bowiem **Czapki** we własnym wykoń-
 czeniu warsztańca z pięknego sukna, po rs. 1
 kop. 20, a **Kapelusze** od rs. 3 do rs. 6.50
 kupić można. 3018r

Nagrody rs. 50.
 temu, kto da wiadomość o parze koni, skra-
 dzionych z dnia 11 na 12 Grudnia: wadach
 kary, bez żadnych odmian lat 12 i klacz ka-
 sztanowata, bez żadnych odmian lat 9. Wiadom.
 do wójta gminy Wiskitki, powiat Błonski lub
 w Warszawie, do Restaracji Iwaszkiewicza,
 Marszałkowska pod filmkami. 4021

APTEKA
 w m. gubernialnym, do sprzedania lub
 zamiany z dopłatą na aptekę w m. po-
 wiatowym, gdzie są 8 koly. Obrót rocz-
 ny 9.500 rs. — Wiadomość u p. Sk-mo-
 rowskiego w Warszawie, Nowy-Swiat
 № 48. 3850

Na Świąteczną Sprzedaż

BAKALIJ - OWOCÓW

i wszelkich produktów gospodarskich, otworzyli

BRACIA WRÓBEL

WIELKI BAZAR

w Gmachu Starej-Poczty, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście.

3034r

Opał na zimę.

Korzec Węgla najlepszego grubego lub kostkowego z odstawą	rs. — kop. 90.
Szalkiego grubego lub kostkowego z odstawą	rs. 1 kop. 05
Szań kubiczny drzewa sosnowego szczapowego z odstawą	rs. 16 kop. —
" " " olaszowego	rs. 17 kop. —
" " " brzoźowego	rs. 18 kop. —
Za porąbanie od każdego szajnia kubicznego dolicza się	rs. 1.

3651

u ARNOLDA OHRRINGA.

Telefon Nr 188. Skład Okopowa 8. Kantor Graniczna 10.

EAU VÉGÉTALE, Woda roślinna

do farbowania włosów.

Bez zawodu nadaje siwiejącym włosom pierwotny kolor. Skutek jest już po jednorazowym użyciu. Nie brudzi skóry i nie plami bielizny. Eau Végétale jest preparatem czysto roślinnym, nie zawierającym w sobie żadnych części metalicznych i oprócz tej zalety, że nie szkodzi ani zdrowiu, ani włosom, posiada jeszcze ten ważny przymiot, że pobudza porost włosów i niszczy łupież. Kolor pudełek blado-niebieski z podpisem: John William Chimista, Belge i tylko takie są prawdziwe.—Cena i pudełko rs. 2 k. 50, z przesyłką k. 30 drożej. Główny skład w Perfumorji KAROLA SMOSARSKIEGO, ulica Długa № 43 w Warszawie.—Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

2580R

Lenczewski i S-ka.

PARYŻ.

BORDEAUX.

Dawniejszy współwłaściciel fabryki tej samej firmy w Paryżu. Dostawca do francuskiego ministerjum telegrafów i Generalnego Towarzystwa Telefonicznego w Paryżu, oraz Londyńskiej Kompanji Telefonów.

32. Marszałkowska 32.
WARSAWA.

1881

1872

Biurowo Techniczne,

Fabryka Wyrobów Elektrycznych i Instrumentów Precyzyjnych.

Podjejmują się urządzenia: Oświetlenia elektrycznych tak lampami tulkowymi, jako też zarowami systemu Edisona i innych, Dzwonków elektrycznych, Ostrzegaczy od ognia i lodziców, Telefonów własnego systemu i innych, wraz ze stacjami centralnymi, które urządził tak w Warszawie, jak i na prowincji. Jedyna w kraju fabryka sruib toczonych, mosiężnych, stalowych i żelaznych do metali. Urządziwszy na wielką skalę Galwanizernię, podjęliśmy się nielowania, miedzowania, mosiądzowania, srebrzenia i zlocenia wszelkich przedmiotów z różnych metali. Posiadając reprezentacje wielu domów zagranicznych, jesteśmy w możności urządzenia wszelkich urządzeń, jakoteż dostawę wszelkich przedmiotów w zakresie elektrotechniki wchodzących.

Adres telegraficzny: „Lenczewski—Warszawa”—Telefonu N. 637.

FABRYKA WYROBÓW RĘKAWICZNICZYCH,

Ludwika Kunickiego,

egzystująca od 1836 roku,

w Warszawie: Krakowskie-Przedmieście 7.

Filja: Senatorska Nr 25, (dom Neprosa),

połącza w wielkim wyborze Rękawiczki we wszystkich gatunkach, szczególnież rękawiczki ze skór kozłowych, jelenich i losiowych. **Kaftany, Spodnie, Kalesony i Szarpetki** ze skór zamszowych, jelenich i reniferowych, w różnych kolorach, służące do polowania i konnej jazdy, zabezpieczające od przeziębienia i reumatyzmu. **Kurtki losiowe** i czarne na naneli; **Przścieradła zamszowe** i reniferowe. **Poduszki zamszowe** i safianowe, **Skóry losiowe na łóżka**, **Pasy brzuszne**, skórzane i n rkinowe, **Krawaty paryżkie** w wielkim wyborze i w najszybszych fasonach, **Chustki jedwabne** na szyję i do nosa, **Chustki płócienne** do nosa, **Koźnierze** i **Mankiety** męskie, **Spinki** do mankietów i koźnierzy, **Szpilki** do krawatów, **Szelki**, własnego wyrobu zagraniczne, **Podwiązki paryżkie** i własnego wyrobu, **Parasole** i **Laski francuskie**, **Portmonetki**, **Pugilaresy** i **Woreczki** do pie-międy, **Porte-cartes** i **Bijou-sachet** paryżkie, **Szczotki** i **Grzebienie** różnej wielkości, **Szczołeczki** do zębów i do paznokci, **Lusterka**, **Perfumy**, **Woda kolonska** i **Mydła**.—Wszystko w najlepszych gatunkach i po najniższej cenie.

Biorącym hurtownie odstępuje się rabat.

4034

Balsam Colorado D-ra Jeffersohn.

Jedyny środek powstrzymania wypadania włosów. Jedyny środek oczyszczenia głowy od łupieżu. Najniezawodniejszy usunięcia swizny stopniowo. Najdoskonalszy dla odzyskania siwiznie pierwotnego koloru.

Niechybny w nadaniu włosom połysku i miękkości. Cena rs. 3 kop. 50 z przesyłką. Dostać można u Lijanka na Nieleiej i Koche.—Główny Skład na Krakowskim-Przedmieściu w domu hr. Krasieńskiego N. 7, w nowo-otworzonym specjalnym Magazynie kosmetycznym à la Renaissance. Tamże nadeszły i codziennie nadechodzą najmodniejsie perfumeryjne towary z Paryża i Londynu.—Dla dogodności publicznej w tymże magazynie skoncentrowane są perfumeryjne towary najlepszych krajowych fabryk, od ceny 10 kop. do najdroższych.

Filja Magazynu à la Renaissance, Nowy-Swiat N. 41. 2914r

Trumny Metalowe

2877R

i przybory do tyelże, od skromnych do najzodniejszych, w Składzie ALFREDA ORTHWEIN, ul. Czysła nr 6.

Największa Parowa

FABRYKA GORSETÓW

Mam honor zawiadomie Sz. Publiczność, że przygotowalem na bieżący sezon, największy wybór gorsetów, jakoto: czarne, białe, czarne, ponsowe i w różnych kolorach z prawdziwymi szelkami i z imitacją, które odznaczają się pięknym fasonem i trwałością wyrobu własnej mojej fabryki, istniejącej od lat 6 w tutejszym kraju, jako dostawcy na całą Rosję.

3042R

Z czem polecam się łaskawej pamięci Szan. Dam. Wilhelm Steiner, Fabryka Świętokrzyżka 24.

Dyrekcja Dróg Żelaznych

Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej,

podaje do wiadomości, iż dwa wagony soli nadesłane ze stacji Sławiańsk, z powodu jej niedebranta, przez licytację d. 5 Stycznia 1885 r. będą sprzedane w Ekspedycji Towarów Krajowych w Warszawie.

Rzeczona sprzedaż, odbywać się będzie przed Urzędnikiem do tego upoważnionym, sól zaś z magazynu po przybyciu i zaplaceniu, zaraz wydana zostanie.

Przytem Dyrekcja nadmienila, że na żądanie kupujących, sprzedaż częściowa po 10 worków będzie mogła mieć miejsce.

3067r

TRAN LEKARSKI

tegoroczny, żółty, oraz biały, prawdziwy

LOFODZKI,

ma zaszczyt polecić

SKŁAD MATERJAŁÓW APTECZNYCH

WIKTORA WALIGÓRSKIEGO,

w Warszawie, ulica Nowy-Swiat Nr 42, 2699 R

Na Gwiazdkę

Lokomotywki, Lokomobylki, działające za pomocą pary i Fontanny, i Mechanika Grodzieskiego, Nowy-Swiat 56, lewa oficyna. 3932

Do Rodziców!

3983

Były Inspektor szkół przyjmuje uczniów na stanęc; wszelka pomoc naukowa za pewnia się.—Adres: Zgoda N. 1 bez litery, mieszk. 2.

Lokal z ogrodem

na bawarję do wynajęcia. Wiadomość: ulica Twarda N. 22. 3056R

CUKIERNIA

ORAZ

FABRYKA CUKRÓW Desserowych, KARMELKÓW i LODÓW

S. LEDWOCHOWSKI,

Bielajska Nr 5,

dom p. Rau, dawniej Frenkla,

p o l e c a :

Cukry deserowe w najlepszych gatunkach, po
Owoce (fruits glacés). | kop. 60.

Karmelki napelnione konfiturami, kwiatowe,
owocowe, szlazowe, słodowe, funt po
kop. 45, 40 i 30.

Cukier lodowaty, funt kop. 30.

Wyroby fabryki Czekolady J. Janowskiego,
Piramidy gotowe, Torty, Torciki od k. 60 do 10 rs.

Przyjmuje wszelkie zamówienia w zakres
cukierniczy wchodzące, zaś na nadchodzące
Święta, poleca Strucle, Baby itp.

Specjalnością fabryki, Lody, Plombie-
ry, Crém au fraise, Galarety, Bla-
manże i t. p.

3065R

BROWAR PAROWY

KAROLA MACHLEJD,

CHŁODNA Nr 43,

zawiadamia, że w d. 20 Grudnia r. b., otworzył ostatnią wielką lodownię wyborowego
piwa lagrowego zeszlórocznego, z którym poleca się Sz. Publiczności.
Sprzedaż antalkowa w browarze, — butelkowa zaś w Składzie ulica Ogro-
dowa № 20. 3109R

Numer Telefonu 425.

OLIWA NICEJSKA,

Ocety stolowe i Esseneja Octowa Frankfurtska,
znajdują się w znacznych zapasach

w Składach Materiałów Aptecznych

LUDWIKA SPIESSA I SYNA,

Plac Teatralny № 464/5,
obok kościoła PP. Kanoniczek.

i ulica Marszałkowska № 52,
pomiędzy ulicą Świętokrzyżką i Rysią.

Ceny przystępne. — Towar wyborowy. 2466R

EKSTRAKT SŁODOWY

wyrobu J. TRĄBCZYŃSKIEGO,
w WINIARACH pod Kaliszem.

Jedyny środek wzmacniający dla rekonwalescentów, smaczny w użyciu, różniący się
znakomicie od innych przetworów pod tą nazwą sprzedawanych, nie będący bynajmniej por-
terem, ekstrakt słodowy ma nader liczne zastosowanie w stanach chorobliwych. Zaleca się
przy zadlegmieniach, kaszlach, przy cierpieniach piersiowych, a nadto z powodzeniem zastę-
puje tran, przykry w smaku i dla tego szczególnie poleca się do użytku dla dzieci.
Ekstrakt słodowy Trąbczyńskiego nie podlega zepsuciu, jest bez fermentacji, w płynie
gęstym, a smaczniejszy i skuteczniejszy od zagranicznych ekstraktów, jest od nich daleko
tańszym.

Na prawo wyrobu i sprzedaży ekstraktu, jako środka niezawodnego, posiadam Świa-
dectwo Urzędu Lekarskiego.

Skład główny w Składzie materiałów aptecznych L. Spiessa i Syna, i A. F. Galle.
Sprzedaż we wszystkich aptekach i składach materiałów aptecznych tak w Warszawie jak
i na prowincji.

Przy flakonach znajduje się przepis użycia.

2973R

Skład Obić Papier., Cerat, Rolet i Gzymsów,

POD FIRMA

W. MUSZEWSKI

dawniej J. RÓŻAŃSKI,

poleca w wielkim wyborze:

Chodniki kokosowe, jutowe i ceratowe. — Wycieraczki
do nóg kokosowe. — Serwety damastowe na stoły, kolorowe
i białe, bardzo praktyczne i trwałe, do użytku codziennego
Długa Nr 30, naprzeciw Hotelu Polskiego. 3061

Zarząd Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej,

podaje do wiadomości osób interesowanych, że dla eksploatacji tejże drogi w roku 1885, pa-
trzeba będzie nabyć:

1. Około 10900 pudów nafty rossyjskiej.
2. 3900 pudów akcesoryj do szyn, jako to: haków, lasz, podkładek i
3. robót drukarskich, na sumę rs. 12,000.

Życzący podjąć się jednej z pomienionych dostaw, obowiązani są najpóźniej do dnia
24 Grudnia (5 Stycznia) r. 1884/5 w Wydziale Gospodarczym Zarządu dr. żel. Nadwiślań-
skiej złożyć opieczetowaną deklarację, z napisem „deklaracja na dostawę (wymienić przedmiot).”

Przy złożeniu deklaracji winien być okazany kwit Kassy Głównej tejże drogi na zło-
żone w gotowiznie lub papierach wartościowych wadium, a mianowicie:

- a) na dostawę nafty rs. 1200
- b) na dostawę akcesoryj rs. 800
- c) na roboty drukarskie rs. 1200

iejąc papiery wartościowe 10% niżej kursu bieżącego.

Odnosne warunki na wyżej wyszczególnione dostawy, oraz szematy deklaracji mogą
być przejrane codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, od godziny 10 rano do 2 po południu
w Wydziale Gospodarczym Zarządu drogi.

Zarząd zastrzega sobie wybór między deklarantami.

3123R

Owoce smażone francuzkie (fruits glacés), pudełkach i na funty. w ozdobnych

Pasztety prawdziwe Strasburskie

Pasztety krajowe kwieczone,

poleca handel

3086r

BRACI WRÓBEL.

Hawańskie Cygara

ze zbiorów 1884 r. różnych marek, na różne ceny i w różnym opakowaniu, nadeszły do składu

KAROLA ROSEN,

w Warszawie, ulica Marszałkowska, wprost dworca drogi żel. W.-W., róg
Alej Jerozolimskiej,

Ceny umiarkowane.

Skład również posiada znaczny zapas cygar krajowych odleżalych, pod da-
wniejszą banderolą, oraz świeży transport tytoni i papierosów z fabryki „EPIRE,”
w St.-Petersburgu, z czem się poleca Szan. Publiczności. 3097R

PO CENIE KOSZTU

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ

z powodu zwiniecia

Magazynu Jubilerskiego

F. DROZDZICKIEGO,

na Krakowskim-Przedmieściu pod № 17,

przedmiotów Srebrnych, Złotych i Brylantowych, z czego Szanowna Publiczność
skorzystać zechce. 3026 R

CZARNYM ZĘBOM

aby odzyskały białosc alabastru i usunac ślinowy kamień, zabezpieczyć od bolesnych
dolegliwości, niezbędnem jest użycie: Eau dentifrice et poudres frombaises-Elixir i
proszków malinowych. Po dwukrotnem użyciu których, czarne zęby nabierają
podziwiającej białosci. Kilka kropeł dodanych do wody, wzmacnia dziąsła, pozos-
tawiając z ust najprzyjemniejszy oddech. Cena 75 kop. i rs. 1 kop. 25 za flakonik.
Proszki 40 kop. i 80 kop. — Główny Skład na Krakowskim-Przedmieściu,
w domu hr. Krasieńskiego № 7, w nowo-otworzonym specjalnym Maga-
zynie kosmetycznym, a la Renaissance. Tamże nadeszły i codziennie nadecho-
dzą najmodniejsze perfumeryjne towary z Paryża i Londynu. — Dla dogodności pub-
licznej, w tymże magazynie skoncetrowane są perfumeryjne towary najlepszych
krajowych fabryk, od ceny 10 kop. do najdroższych.

Filja Magazynu a la Renaissance, Nowy-Swiat № 41.

W Magazynie na Krakowskim-Przedmieściu odebrano wiele nowych przedmio-
tów. — Periumy: Kananga, Indien, Mogadar, Carmen. — Pudry: Diamantin
Laferriera i Legrand. — Mydła i wody toaletowe, Carmen. — Kosmetyki i perfumy
Metali. — Crem Simon 90 kop. — Ceny zniżone. 3022r

TOWARZYSTWO

Société Générale de Cirages Français

FABRYKA W ODESSIE.

Ma honor podać do publicznej wiadomości, o nadejściu do Warszawy transportu nowej

Massy do czyszczenia Metalów

(Pomade magique),

dla fabrykantów i na użytek domowy.—Gatunek wypróbowanej dobroci i uznany za najlepszy tak u nas jak zagranicą.—Sprzedaje się detalicznie w składach materiałów aptecznych, galanteryjnych i t. p., oraz w sklepach pana T. Kozłowskiego, przy ulicy Senatorskiej № 25 i Brackiej № 17.—W tychże składach do nabycia

Politura do odświeżania mebli sposobem domowym

(Encaustique Végétale).

Zamówienia hurtowe dla rzeczonoj fabryki, przyjmuje Kantor Domu Komisowo-Ekspedycyjnego W. KREMKY & Comp., Leszno № 1. 2755 R.

„Balsam Bormanni”

zatwierdzony przez Radę Lekarską, przez Ministerjum Spraw Wewnętrznych, jako środek do użycia zewnętrznego przeciwko:

Cholerynie, Reumatyzmowi, Reumatycznemu bólowi zębów i łamaniu w kościach.

Cena za flaszkę rs. 1 k. 20.

Liczne chlubne świadectwa i podziękowania, jakimi zaszczycony został wynalazca, świadczą o zbawienych skutkach użycia „Balsamu Bormanni.” 2316R

Dostać można we wszystkich Składach Materiałów Aptecznych, oraz w Aptekach w **Warszawie i na prowincji.**

SPECJALNA FABRYKA KASS ŻELAZNYCH OGNIOTRWAŁYCH

z najlepszymi sztucznymi zamkami

ROBERTA BOHTE,

W WARSZAWIE

Nowy-Swiat dom własny Nr. 38

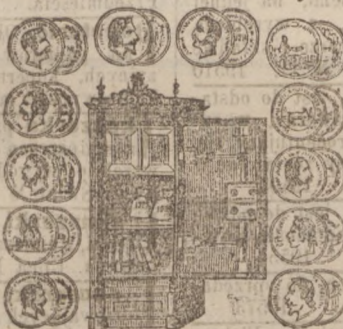
NAGRODY I MEDALE

otrzymane na

Wystawach

w Europie i Ameryce.

Wiedeń	1873
Paryż	1867
Filadelfia	1876
Londyn	1862
Petersburg	1870
Moskwa	1865, 1872
Warszawa	1842, 1846
	1858, 1867, 1870, 1875

Kasy moje konstruowane są z najlepszego materiału i zastosowaniem najnowszych wynalazków. Wybor wielki, ceny umiarkowane. Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą wysyłają się na żądanie gratis. 410

Dyrekcja Dróg Żelaznych

Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 18 (30) Grudnia r. b., odbędzie się submissja na dostawę w roku 1885 drobnego żelaztwa (przybórów do szyn, a mianowicie:

Łasz oporowych	szk.	37200.
Haków krótkich	szk.	658500.
Haków długich	szk.	111800.
Szrub z matrami	szk.	141000.
Podkładek pojedynczych	szk.	39600.
Podkładek podwójnych	szk.	16800.

ogólnej wagi w przybliżeniu około **pudów 42996**, które wyrobione być mają na zasadzie warunków technicznych i rysunków, jakie są do przejrzania w biurze Wydziału Gospodarczego, codziennie w godzinach biurowych, z wyjątkiem dni świątecznych i na żądanie zgłaszającym się w jednym egzemplarzu udzielone będą.

Mający przeto chęć podjęcia się rzeczonoj dostawy, zechcą najpóźniej do d. 17 (29) Grudnia r. b., nadesłać na ręce Naczelnika Wydziału Gospodarczego opieczetowane deklaracje, z wymienieniem na kopercie: „Deklaracja na dostawę drobnego żelaztwa,” przy dołączeniu do takowej kwitu Kassy Głównej na złożone wadium wyrównywające 10% ogólnej summy zadeklarowanej dostawy, jak ówniez warunków technicznych i ogólnych, podpisanych, w dowód przyjęcia akowych. 3066

Zarząd fabryki parowej Przetworów Wojłoku Roślinnego Otwock, ulica Prosta Nr 6,

zawiadamia interesowanych, że:

- 1-o przyjmuje wszelkie zamówienia na odwanianie i dezynfekcję miejsc ustępowych, ścieków i odchodów fabrycznych, sposobem uznanym przez komisję sanitarną techniczną za najlepszy, obliczając tylko zużycie proszku lub wojłoku, po cenie fabrycznej;
- 2-o dostarcza zakupione przetwory w Warszawie dnia następnego, a całymi wagonami wysyła wprost z fabryki, w przeciągu tygodnia.
- 3-o udziela wszelkich wskazówek, mających styczność z przetworami wołoku roślinnego, oraz okazuje oryginalne analizy bezwonnej nawozów i poświadczenia rolników;
- 4-o poleca bardzo praktyczne kłozety pokojowe, bezwonne, zastosowane do miękkiego proszku (spodium roślinne).—Przetwory Otwockie wojłoku roślinnego, sprzedają się:
 - № 25 i Bracka № 17.
 - w Zarządzie Kiosków, Prózna № 4.
 - u fabrykantów: Trelle, Nowy-Swiat; J. Trechciński, Krucza № 7.

w Kantorze Zarządu, Prosta № 6. we wszystkich składach nasion; we wszystkich składach aptecznych; w sklepach Kozłowskiego, ulica Senatorska

Tamże nabywać można **Kłozety pokojowe bezwonne.**

Sklepom, biorącym przetwory otwockie dla detalicznej sprzedaży, liczą się ceny hurtowe i odstepuje się rabat.

Nawozy bezwonne, których potrzeba na morgę najwyżej 300 pudów, loco wagon—8 kop. pud, w składach w Warszawie, 6 kop., w partjach 600 pudowych. 4036

ZARZĄDZAJĄCY F. RYMKIEWICZ.

HERBATE

świeżo otrzymaną

Karawanową Kiachtyńską, i Kantońską,

POLECA

Dom Rolniczy

H. hr. SKARBEK i W. hr. RONIKIER

W WARSZAWIE, w Hotelu Europejskim, i przy ulicy Senatorskiej Nr 28,

(plac Resursy Kupieckiej),

podług specjalnego Cennika

PP. Handlującym na wiadomych warunkach. 3084R

Nr 11 Świętokrzyszka Nr 11. Tylko do Nowego Roku

WIELKĄ WYPRZEDAŻ

Pończoch, Skarpetek, Kaftanów, Spódniczek, Kamaszy włóczkowych, Kamizelek etc. etc. etc. Odstepując przy każdym kupionym towarze, za rs. 5

10% rabatu (cena hurtowa).

Kaftaniki Jersey od rs. 3,

Jest to najlepsza okazja na podarunki na Gwiazdkę, z której Szan. Publiczność raczy skorzystać! Towary i ceny najuczciwsze!!

Gustaw Hähle.

Nr 11 Świętokrzyszka Nr 11, 3071R

